உ

சிவமயம்.

ஸ்ரீகுருவேநமஃ.

சசிவர்ணபோதம்

மூலமும்உரையும்.

தத்துவராயசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளியது.

இஃது,

சரவணபுரம்.

சண்முகமுதலியாரவர்களால்

பார்வையிடப்பட்டு.

சென்னை.

பு - ஏ - இராகவப்பிள்ளை

அவர்களது

விவேகவிளக்கஅச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1897.

உ

சிவமயம்.

சசிவர்ணபோதம்.

கணபதிதோத்திரம்.

அவதாரிகை.

காப்பு.

சுபமிகுத்துள தூயவர் போற்றிய
இபமுகத்திறை வன்பத மேத்துவாம்.

இதன்கருத்து.

குண மதியோர்கள் குறித்தவை பருளுங்
கணபதி திருவடி கருதியுரைத்தது.

இ-ள். (சுபமிகுத்துள தூயவர் போற்றிய) என்பது நன்மையாகிய ஞானானந்தப் பூரிப்பினையுடைய சுத்தராகிய முனிவர்களாலே வணங்குதற்குரிய (இபமுகத்திறை வன்பத மேத்துவாம்) ஆணவாதி மதங்களைப்பொழியும் அகங்காரமான வேழத்தை யகற்றுதற்கு ஆனைவதனங் கொண்டெழுங்கருணை விநாயகக்கடவுளினது திருவடித்தாமரைகளை வணக்கஞ்செய்வாம் என்றவாறு—என்னவே மூலகாரணமான பிரணவஸ்வரூபியைத் துதிக்கவே இந்நூலிலுரைத்தருளிய ஞானார்த்தத்தை கரமணிபோலக் காட்டுமென்பதுபெற்றும் (இதற்குதாரணம்) பலதிரட்டு கவுட்குழிமாமதகுதிரக்கருண்மதநீர்பாச்சிக்-குளத்தமெய்படிபருனப்புலத்தஞ்சக்கரமா- கவப்பெருவி

த்திட்டதனிலெழுமன்பாழுளையை நரைவிடயக்கிளிகளை றுக்காதலவைககாத்திய்-கலக்களை கட்டறஞானப் பயிரே ற்றியென்றம்-யானெனுமாணவவேழமனுகாது தாத்தி யுவப்புறமெய்ச்சிவபோகம் விளைவிக்குங் களிற்றையுள மனவுக் கூடத்திற் பிரிவறவைத்திடுவம் என்பதனாற் காண்க.

அ-கை-மேல்நூற்பெயர்கூறுகின்றார்.

கவி. அசியென்னுமேக வயிக்கியங் கூட்டிடுஞ்
சசிவன்ன போதமித் தமிழதாகுமே.

க-து. பலவினை யகன்று பரமுறுவான் செயல்
நலவுலவாகிய நூற்பெயருரைத்தது.

இ-ள். (அசியென்னுமேகவயிக்கியங் கூட்டிடும்) மூன்றாவது சாமவேதன்றின்முடிவில் விளங்காநின்றதத்வமஸியென்று மூன்றுபதமாய் விளங்குகின்றமகாவாக்கியத்தில் மூன்றாவதுபதம் அஸிபதம் அவைமற்றையவிரண்டுபதத்தையும் ஒன்றாகக்கூட்டிவைக்கின்றஅர்த்தத்தை, சசிவன்னபோதமித் தமிழதாகுமே சசிவர்ணனென்னு மாணாக்கனுக்குப் போதனை செய்தருளியதை யுபைப்பதாவித்துத் தமிழ்நூலிற்குச் சசிவன்னபோதமென்றுபெயராயிற்று என்றவாறு—இந்தமாணாக்கனுக்குச் சசிவன்னனென்றுபெயர் வந்ததற்குவழியேதெனில், நடுநாட்டில் விருத்தாரண்யமென்னு நகரத்தில் சாந்தசீலனென்னும் பெயரினையுடைய ஓர் வேதியன விரதசீலையெனனும்பத்தினி சகிதனாய் இல்லறஞ்செய்துவருநாளில் பாபமெல்லாந் திரண்டோருருவாகப் பிறந்த தொத்ததோர் புத்திரன் தோன்றினன் அவன் சடனிக்கும் பொழுதே இரணமுங் துர்க்கந்தமும் பொருந்தி சந்திரனையோ

த்த நிறத்தினையுடைய வெண்குட்டரோகியாயிருந்தமை யால், சுசிவர்ணனென்னும் காரணப்பெயராயிற்றெனவறிக.

ஆ-கை-மேல் நூற்பயன் கூறுகின்றார்

கவி. அலகையச்ச மகலுற வான்களும்
உலகின்முத்தி பெறும்பரி சோதுவாம்.

க-து. பாசப்பிசாசமும் பாபமும் நீங்கப்
பேசரு முத்தி பெறும்வகை யுரைத்தது

இ-ள். (அலகையச்ச மகலுற வான்களும்) பைசாசத்திற் கொப்பாகிய ஆசையினது பயமநீங்கப் பாபநீங்கப் பாபிகளான பேர்களுக்கும் (உலகின முத்திபெறும்பரி சோதுவாம்) இவ்வுலகத்தின்கண்ணே முத்திபெற்றுக் கொள்ளுகின்ற வியல்பினைச்சொல்லுவாமென்றவாறு— அலகையென்றதை ஆசையாகிய பைசாச மென்றதற்கு வகையேதென்னில், தேகாதி பிரபஞ்சத்திற்கு வித்தாகிய-பொன்-மண்-பெண்-ஆசையெனவறிக-அப்படி ஆசையைப்பைசாசமென்றதற்கு உதாரணம் தாயுமானசுவாமி ஆனந்தக்களிப்பு பேசாவிடும்பைகள் பேசிச் சுத்தப்பேயங்கமாகிப் பிதற்றிதிரிந்தேன் ஆசாபிசாசைத் துரத்தி-யைய-னடியிணைக்கீழடக்கிக் கொண்டாண்டி. என்றும்—(சின்மயானந்தகுரு) அவ்விய மிருக்கானென்கின்றவாணவம் அடைந்திருக்க லோபம்-அருளின்மைகூடக்கலந்துள்ளிருக்கமேல் ஆசாபிசாசமுதலாம்-வெவ்வியகுணம் பலவிருக்குமென்னறிவூடு மெய்யநீ விற்றிருக்க-விதியில்லை யென்விலோ பூரணனெனும்பெயர் விரிக்கிலுறை வேறுமுளதோ-கவ்வுமலமாகின்ற காகபாசத்தி

னூற் கட்டுண்ட வுயிர்கண்மூர்ச்சை- கடிதகல வலியவ
ருஞானசஞ்சீவியேகதியான பூமிதடுவுட்- செவ்விதின்வ
ளர்ந்தோங்கு திவ்வியகுணமேருவே சித்தாந்த முத்திமு
தலே - சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே சின்மயா
னந்தகுருவே என்றும் ஆங்காரமான குலவேடவெம்பே
ய்பாழ்த்த வாணவத்திலும் வலிதுகாண் - என்றும்—
மோகவதைப்பரணி போதமாமலடி வுள்ளவாறனுபோ
கமாகுதலின்றியேக பேதமாகிய வாதமேபகர்பேய்களை
ச்சில பேசுவாம் - என்றும்—[ஒழிவிலொடுக்கம்] நாயே
றிவிழ்ந்தென் னடாத்துகிலென ஞானனிக்குப் - பேயா
ஞ்சகம் யழித்தென் பேணுகிலென்றோயார்- பெருமைசி
றுமையிலைப் பின்னு முன்னுமில்லை- வரைவற்று வேண
டுவசெய்வார்- என்றும்—வரும் ஏதுக்களைக் கண்டுகொ
ள்க எனில் பேயினிடத்துப்பயமுண்டாகுதலியற்கையா
ம் ஆசையினிடத்துப் பயமுண்டென்பதற்கு வகை யெ
ங்ஙனமென்னில்- பேயிடத்துண்டாகிய துற்குணம் ஆ
சையிடத்து முண்டென்பதை அநுபவத்தாற்கண்டுணர்
க ஆகவாண்களு மென்பதறளுப் பாபநீங்கி முத்தியைய
டைவாரென்றுபொருட் படுத்துவாருமுளர்- ஒருவன்
செய்தபுண்ணியபாவம்செய்தவன் அநுபவித்துத்தீரவே
ண்டுமே தவிர அவையநுபவியாமல்நீங்குகைக்குவகை
யெப்படியெனில், பரிபூரணமேதாவெனவிரண்டறக்கல
ந்த ஞானவான்களினது திருநோக்கமுறவே பாவங்களு
ம்ஆசாபிசாசமுநீங்கிப்பிறவாநெறியாகிய சாயுச்சிய பெ
றுவாரென வறிக. அப்படிநோக்கமுண்டாகவேபாவ நீ
ங்குமென்பதற்குதாரணம். [திருவிளையாடல்] கொலை
ப்பழி கோட்பட்டாங்கே குறகியான் முகங்கண்டேட-

வலைப்படசூழ்ந்துசாம்பி யழிவதேன் பார்ப்பானென்ன-த லைப்படு திங்கள் வேணிக் கானவ னருட்கணேக்கு-த லைப்படச் சிறிதுபாவந் தணிந்துதன் னறிவுதோன்ற எ ன்பதனாலும் இச்செய்யுளுக்குப பின்வருஞ்செய்யுளா னுங்காண்க. க

அ-கை. ஞானிகளினது பெருமை மேலருளுகின்றார்

கவி. புணர்ந்த பாவமெலாம் பரிபூரண
முணர்ந்த ஞானி விழிபட வோடுமே.

க-து. ஞானிகளுக்குறி னண்ணிய தீவினை
யானவெல்லா மகன்றிடு மென்றது

இ-ள். (பரிபூரணமுணர்ந்த ஞானி விழிபட) எங்கு நீக்கமற நிறைந்த பரிபூரணமே தானென விரண்டறக் க லந்த ஞானிகளினது திருக்கணேக்க முண்டாகவே, பு ணர்ந்த பாவமெலா மோடுமே ஒருவனைச்சூழ்ந்திருந்தபா வங்களெல்லா மகன்றோடிப் பே மென்றவாறு.—பிரா ர்த்வம் அநுபவிக்கையில் இதாகிதத்தால் வருகிற புண் ணிய பாவ வினைகளை புணர்ந்த பாவமெலா மென்றது திருநோக்கத்தால் பாவநீங்குமென்பதற் குதாரணம். (—வாதவூரர்புராணம்) விரிந்த சஞ்சித வினைக ளன்புட னும் - விழிக்கவெந்தது விரும்பி மூற்சனனம் - புரிந்த வல்வினை யுடலுடனகரும் - புந்திசேருள் வருவினைபோ க்கும்- அருந்துமப்பொரு ளுயிருடம் புளதே- யல்லகம் மன வாகுமிங் குணைப்போல்- இருந்த நம்பெரு வடி வைகின் கருத்து-ளிருந்துவாய்பொருளிதுவென வுரை த்தான் என்பதனாற்காண்க. ௨

அ-கை. அப்படி ஞானிதனது திருநோக்கத்தி னாலே மாணுக்கனது பாபத்தை நீக்கிப் பிறவாநெறி

யைப்பெறச்செய்ததற்குப் பூருவநடந்தஓர்இதிகாசம்அருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. எழிலாரு ஞானிபுக ழென்னைகூற
லுயர் வீடிவன் சொல்வழிசெய்
தொழிலாளர் சேர்கையது கேளுமுன்னை
யிதிகாச மொன்று சொல்லே.

க·ரு. மேவ ஞானத்தினால் வீடிவன் சென்றற
தேவிய முன்கதை யியம்புது மென்றது.

இ-ள். (எழிலாரு ஞானிபுக ழென்னைகூறல்) அழகுநிறைந்தஞானவான் களினதுகீர்த்தியை யானசொல்லத் துணிந்ததென்னகாரணம் (உயர்வீடிவன்சொல்வழிசெய் தொழிலாளர் சேர்கை)மேலான மோக்ஷமென்பது இந்த ஞானியினது திருவுளக் குறிப்பறிந்து திருப்பணி செய்கின்ற எவலாளர்சேர்வதற்கும்-அது-அதற்குத் திருஷ்டாந்தம் முன்னையிதிகாசமொன்று(சொலக்கேளும்) பூர்வ நடந்த கதையொன்றுண்டு சொல்லுகின்றனங் கேட்பீர்களென்றவாறு—பிரமதேஜசு ஜொலிக்கின்றமையால் எழிலாருஞானியென்றார். ஆயிரநாவுடைய சேஷனுஞ் சொல்லிமுடியாதவையென்றொருநாவினுக் கடங்குமோ வென்பார்புகழென்னை. கூறலென்று.—(ஞானி புகழென்பதற்குகாரணம்) (ஞானமிர்தம்) ஞாலமுண்டவன்றலைமிசை சுமப்பன்மெய்ஞ்ஞானிவேண்டுவதெல்லாம் ஆலமுண்டவ னவன் பின்னே திரிகுவ னவனடித் துகட்கன்றோ சிலமன்னரு மற்றுளதேவருந்திசைதிசைபணிந்தேத்தக் - காலிரண்டையுந்தலைமிசைவையெனக் கமழுவன் கமலத்தோன், என்பதனாற்காண்க.— க

அ-கை. ஞானவான்களினது ஏவல்செய்பவன்வர லாற்றை மேலருளச்செய்கின்றார்.

கவி. தந்தாபமற்ற பரனேவல்செய்த
வவனுற்றவேறு தனைமுன்
செந்தாமரைக்கண் முதல்வற்கெமண்ண
றிருவாய் மலர்ந்த திதுவே.

க-து. ஏவன்மெஞ்ஞானிக்கியன்றவன் பேற்றினைப்
பூவுறை வாற்கரன்புகன்றதென்றுரைத்தது.

இ-ள். முன் எம்மண்ணல் (தந்தாபமற்ற பரனேவல் செய்த வவனுற்ற பேறுதனை) பூர்வத்தில் எம்மையாண்ட பரவசிவம் தமது தாபத்திரைய வினைகளிலநின்றுநீங்கிப் பரத்திற்கொப்பாகியபரஞானிகளினது ஏவற்பணி செய்த சீடனடைந்தபேற்றினை (செந்தாமரைக்கண் முதல்வற்குத் திருவாய்மலர்ந்ததிது) செவந்ததாமரைப் புஷ்பத்தினிடத்தில் இருக்கும்பிரமதேவருக்குத்திருவாய்மலர்ந்தருளியது இந்நூலிறசொல்லிய அர்த்த மென்றவாறு.—தாபத்திரையமாவது, ஆதிதெய்வீகம் ஆதிபௌதீகம் ஆதியாத்மீகம். என மூவகையாம். அதில் ஆதிதெய்வீகமாவது, மாதாவின் கருப்பத்திலிருக்கும்போது உண்டானவியசனம் சனன மரணத்தின்உண்டானவியசனம்இயமதண்டனை நரகத்தில் உண்டான வியசனம் ஆதிபௌதீகமாவது (குளிர் வெப்பம்-மழை-காற்று- மின்னல்-இடி-சுவர்விழுதல்-கல்விழுதல் இவைகளால்வருந்துக்கம்) ஆதியாத்மீகமாவதுசரீரத்திலும்-மனத்திலும்-துக்கப்படலெனவறிக.—பரமஞானிக்குத்தாரணம்- திருமந்திரம் ஞானத்தின்மிக்கதவநெறிநாட்டில்லை - ஞானத்தின மிக்கசமயமுநன்றன்று- ஞானத்தின்மிக்கவைநன்மு

த்தி நல்காவல் ஞானத்தின் மிக்கார்நரரின் மிக்காரே-எ
ன்பதனுற்காண்க.

அ-கை. இவ்விதிகாசத்திற்குரிய மாணாக்கனது க
தையை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கலி. உவமிப்பின் ஞானி விழிபட்டு முன்னை
வினைவிட்டு முத்தியுலகிற்
றவமற்றுசெய்ய வினையேபுரிந்த
சசிவர்ண னெய்து கதையே.

கூ-து, ஞானி நோக்குறவினை நாசமுற்றுயர் பதந்
தானுறு சசிவர்ணன் சரித்திர மென்றது.

இ-ள். (உலகிற்றவமற்று இவ்வுலகத்தில் எள்ளளவு நல்வினை செய்யாதவனுகி - செய்வினையே புரிந்தசசிவர்ணன்) கொடிதாகிய பாபவினையேசெய்தசசிவர்ணனுனவன்(உவமிப்பின் ஞானி விழிபட்டு) உவமித்தற்குக் கூடாதஞானவானது கடைக்கண் ணருள்பெற்று முன்னை வினைவிட்டு முத்தியெய்துகதையேபூர்வஞ்செய்த பாபவினைகளில் நின்றுநீங்கிமோக்ஷத்தையடைந்த கதை யிதுவென்றவாறு ஒப்புயர்வற்றபிரமசொரூபமே ஞானியென்பார் உவமிப்பில் ஞானியென்றார். ௫

அ-கை. மேல்சசிவர்ணனது வினைகளின் செய்கை
யை அருளிச்செய்கின்றார்.

கலி. ஏமம்புகல்வா ருளபாதகாசம்
யாவர்க்குனுமிக் கவனுகுமிவன்
நாமம்புகல்வார் குலமும்மெரிவாய்
நரகம்புகுமாறு நடந்தனனே.

௧௩. பாதகா தம்மினும் பாதகனிவன்பெயர்
ஓதினு நரகுறு மிவனடை யென்றது.

இ-ள். (ஏமம்புகல்வாருள) இருளோ நோரகச்சொல்லப்பட்ட நெடிய மனதினை யுடைய (பாதகராம் யாவர்க்குறுமிக் கவனுகுமிவன்) மகாபாதங்களைச்செய்யும் கீழ்மக்களென்ற யாவர்க்குஉயர்ந்தவனுகிய இவன் (நாமம்புகல்வார் குலமும்மெரிவாய்-நரகமபுகுமாறு நடந்தனனே.) தன்பெயரைச்சொல்லப்பட்டவர்களுடைய குலமெல்லாமும் அழற்பிரபையாகியமாபூதியெனு நரகத்தை யடையும்படி நடந்தனனென்றவாறு,—இவன் பாபத்திற் குதாரணம் சிதம்பரபுராணம். உலகினிற் பாதகருள்ளவெலாந் திரண்டோரொனவாங் - கலதியர்தங்க ளிலக்கிரனுகிய காத்தன்பேர்-இலகவுரைத்தவர் கோத்திரம்யாவு மெரிநரகின்-உலவநடந்தனன் பாதகர்தங்கட் குயர்ந்தவனே-என்பதனுற்காண்க. ௬

அ-கை. இத்தச் சசிவர்ணனது வம்சத்தார் அடைந்த வியல்பை மேலருளிச்செயகின்றுர்-

கவி. மலமேவிய தீவினையின் வலியால்
மகிழும்பர் பதத்தி லிருந்தவிவன்
குலமேவியதென் புலவாணர்களுங்
கொடிதாநரகங் குடியேறினரே-

௧௩. இவன்பவ வலியா லிவன் குலப் பிதிர்க்கள்
தவமற நரகஞ் சார்ந்த துரைத்தது.

இ-ள். இவன்(மலமேவிய தீவினையின்வலியால்) இவன் செய்த மும்மல சம்பந்தமாகியகொடியபாதகத்தினதுவலிமையினுலே(மகிழும்பர்பதத்தி லிருந்தவிவன் - குலமேவியதென் புலவாணர்களும்)மகிழ்வைத்தருகின்ற சுவர்க்

காதிபதங்களிலிருந்த இவன்குலத்துப்பிதிர்க்களெல்லாரு
ம்[கொடிதா நரகம்குடியேறினரே] வேதனையைத்தருகி
ன்ற ரவுரவாதிநரகமே குடியேறினா ரென்றவாறு.—மல
மேவியதாவது ஆணவமலம் மாயாமலம்- கன்மமலம். ஆ
ணவசெம்பிற்களிதம்போலவும் தண்டுலத்தைப்பற்றிய-
தவிடு உமி-முளை-போலவும்-ஆத்மாவைப்பற்றி வினை
களையூட்டுவிக்கும்-தண்டுலம்- ஆத்மா- தவிடு- ஆணவ
மலம்-உமி-மாயாமலம் முளை- கன்மமலமெனவறிக. (நர
கமாவது) ரவுரவம் மகாரவுரவம்- சீதோஷ்ணம்-மஹா
பிலம்-குசிமுகம் - கும்பிபாகம் - தப்தசோஹம்-அஸிப
ங்கம் கிருமி-நிச்சயம்- பூதிமாங்கம் - ரிதுபங்கம் இவைக
ள் முதலானநரகமெனவறிக. எ

அ-கை. மேலிவன்பவத்தையருளிச்செய்கின்றார்.

கலி. மிகமேவியபுண் ணியபாவமெனும்
வினையின்பயன்மே லொருகாலமுறா
திகமேவருமென் பதனலுளனோ
யெல்லாமிவனைச் செறவெய்தினவே.

க-து. வினைவலி யிரண்டினி மேலுறாதிவன்ற
னினையவிப் பவமதிலெய்தின னென்றது-

இ-ள். (மிகமேவிய புண்ணிய பாவமெனும் வினையின்
பயன்) அமிதமாகச் செய்யப்பட்டவினையினதுபுண்ணிய
பாபத்தின்சுகதுக்கங்கள் (மேலொருகாலமுறாது) இனி
மேல் வருமோர் சநநங்களில்அநுபவிக்க வாராமல் (இக
மேவரு மென்பதனல்) இந்தசநநத்திற்றனே அநுபவி
க்க வருமென்று வேதாகமங்கள் கூறுகின்றபடியே(உள
னோயெல்லா மிவனைச்செறவெய்தின) உண்டாகின்ற எல்
லா வியாதிகளும் இவனைக்கொல்ல வந்து சூழ்ந்து கொ

ண்டன என்றவாறு—இகமேவருமென்பதற்குகாரணம். (ஆத்மபோதம) இப்பவமதனில்வீட்டு மிருவினைப்பயனளித்தல்-எப்பவத் தென்னுமையமிதயமே யெண்ணன்றே-வொப்பற விதைத்தெளிந்தா லுடன்பல னளித்தல்போல, விப்பவமீட்டுபோவ மிம்மையே யளிக்குமன்றே-என்றதனுற்காண்க. அ

அ-கை. மைந்தனுறுந் துன்பத்தைதந்தை நோக்கி வருத்தமுறுகின்றதை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கலி. தன்புத்திர நேயம் விடாமையினாற்
றவறுற்ற விலற்பெறு தந்தையுளந்
துன்புற்றினி யென்னைகொலோ புதல்வன்
றுயர்தீர்வகை யென்று சுழன்றனனே.

க-து. மைந்தன்மீ தன்பால்மனந்தளர்ந்தின்றோன்
இந்தகோய்தணிப்பான்றிரிந்தனனென்றது.

இ-ள். (தவறுற்றவிலற் பெறுதந்தை) குற்றமானவினைபொருந்திய சசிவர்ணனைப்பெற்ற தந்தையாகியசாந்தசீலன் (தன்புத்திரநேயம் விடாமையினால்) தனது புத்திரன் மீது வைத்திருக்கின்ற அன்பு நீங்காமையினால் (புதல்வன் றுயர்தீர்வகை யினியென்னையென்று) நமதுபுத்திரனடைந்த துன்ப நீங்குகற்கு மார்க்கமினி நாம் செயவேண்டிய தென்னவென்று (உளந்துன் புற்றுச்சுழன்றனன்) மனோதுக்கங்கொண்டு அலைந்துதிரிந்தனன் என்றவாறு.—கொல்-ஓ-ஏ-அசை- (இதற்குகாரணம்- சிதம்பரபுராணம்துன்மதச்சருக்கம்) தந்தையின்றருள் சேயினேய்கடவிர்ப்பதே கடனாதலால்-மைந்தனுக்குறு வினையினுளம் வாடிநொந்து மதன்றனைக்-கிந்தநோயை வில

க்குமாறெவ னெங்ஙனென்ன விடுத்தவன்-சிந்தைநொந் து திரிந்துழன் றுயர் தில்லையெல்லை செறிந்தனன்-என்பத னுற்காணக. ௯

அ-கை. தந்தை துயருற்றலையினுந் தனையன்வெ றுத் துரைக்கின்றதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கலி. ஒன்றாலும் வினைத்துயர் துய்ப்பதலா
லொழிவிக்கு முபாய முனக்கிலதே
யெனாலு மொழிந்திவ னன்புவிடா
திவனைக்கொ டுழன்றன னெங்கணுமே.

க-து. மைந்தன்வெறுத்துரை வழங்கினுமன்பினாற்
றந்தைவெறுத்திடா துழன்றன னென்றது.

இ-ள். வினைத்துயர் துய்ப்பதலாய்) சசிவர்ணன் தன் பிதாவைப்பார்த்து ஐயனேயான் செய்தவினையினால் வ ருந்துன்பத்தை யானேயனுபவித்துத் தீர்க்கவேண்டிய தாகவிருக்கின்றதே யல்லாமல் ஒன்றாலுமொழிவிக்குமு பாய முனக்கிலதே யென்றாலும் மணிமந்திர மருந்துக ளொன்றிலும் இவ்வியாதியை நீக்குவிக்கும் உபாயம் உ னக்கில்லாமற் போய்விட்டதேயென்று புத்திரன் வெறு ப்படைந்து சொல்லினும் (இவனன்பு மொழிந்து விடா திவனைக் கொடுழன்றனனெங்கணுமே) இந்த பிதாவான வன் புத்திரவாஞ்சைவிட்டொழியாமல் இந்தச் சசிவர் ணனை யெடுத்துக்கொண்டு சுழன்று திரிந்தன னெந்தவி டத்தும் என்றவாறு.—(தந்தைவெறுப் பின்மைக்கு உ தாரணம்) (பிரமகீதை) மைந்தரீட்டிய தீவினைபலனை யு மனந்தனிற்கோடாமற் சிந்தைமீ தனிகூர்ந்தளம்பரி ந்து தன்சேயினைப்பாராட்டுந்-தந்தையாயன்பு கூர்ந்தெ

னையாண்டருடங்கிடச் சுடர்போல-வக்கதேசிக வடிவமே யெனமணி மலரடியினிற்றாழ்ந்தான் என்பதனாற்காண்க.

அ-கை- இப்படிவெறுத் துரைக்கின்ற புத்திரனை முதுகிலெடுத்துவரும் பிதாவைக்கண்டு ஒருமாதவனுரைக்கின்றதை மேல நுளிச்செய்கின்றார்.

கவி. ஒருமாதவனமற் றிவனவேதனைகண்
டொழிவற் றுளவொன்றை யுளத்துணரும்
பரமாகிய ஞானிகள் கண்ணுறலே
பரமௌஷதமென்று பகர்ந்தனனே,

க து. மற்றொருமா னிவைநோக்கி மெய்ஞ்ஞானிகள்
ஒற்றிடல்மருந்தென் றுரைத்த துரைத்தது.

இ-ள். (ஒருமாதவன்மற்றிவன்வேதனைகண்டு) மேலாய தவத்தினையுடைய ஓர் முனிவர் பிதாவெடுத்துவருகிற புத்திரன் துன்பத்தைநோக்கி-வாரீர் வேதியரே (ஒழிவற்றுள வொன்றை யுளத்துணரும்) யாவுமொழிந்த விடத்துள்ள விரண்டற்ற பிரமத்தை அறிவென்றறிந்த (பரமாகிய ஞானிகள் கண்ணுறலே) பரமே தானாகின்ற ஞானிகளினது கிருபாநோக்கம் இவன்மீது பொருந்திதலே (பரமௌஷதமென்று பகர்ந்தனன்) அரியமருந்தென்று சொற்றனர்-எ-று.

அ-கை. இந்தமாதவரே அங்கப் பரஞானியாசஞ் செய்தாருளிய ஸ்தானமும் அவரது திருநாமமுமேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. தனந்தமிலா தவனைத் தருவான்
சத்திசகரமென்னு மிடந்தனில்வாழ்
மானந்திபராயண னெனபவனின
மைங்காக்குற கோய்க்கு மருந்தெனவே,

க து. சங்கதஞ் சத் திச்சுரத்தினைவாழ்தற்பரன்
கத்திபராயணர் மருந்தென கவின்றது.

இ-ள். சத்திச்சுர மெனறு (மிடந்தனில்வாழ் சத்திச் சுரமென்னும் பெயரினையுடைய தலத்திலெழுந்தருளியி ருக்கின்ற தானந்தமிலா தகனைத்தருவான் (தனக்கோர் முடிவில்லாத பொருளுக்கொப்பானவராகிய) மாண்டிப ராயணனென்பவன் மகிமை மிகுந்த நந்திபராயணரெனு னுந் திருநாமத்தையுடையவர் (நின்மைந்தற்குறு நோய்க்கு மருந்தெனவே) உன் புத்திரனைப்பொருந்திய நோய்க்கு மருந்தென்று சொல்லியருளினாரென்றவாறு. ௰௨

அ-கை. அந்தாரதவர் மொழியைக் குருமொழியாகக்கொண்ட இந்தவேதியராகியசாந்தசீலன்செய்கையை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. முடியாவுபதேச மிதென்றவனும்
முனிவன்பதமெய்தி மொழிந்தனனிக்
கொடியான்வெருவாது குயிற்றியநோய்
கூறற்கரிதாய கொடுந்தொழிலே.

க-ரு. அவ்வுரைபெற்றவ் வருண்முனி பதமடைந்
திவ்வினையன்வினை யியம்பரி தெனறது.

இ-ள். (முடியாவுபதேச மிதென்றவனும்) நிலைபெறாவுபதேசமாகும் இம்மாகவனுரையென்று அந்தவேதியனிருனசாந்தசீலன் (முனிவன்பதமெய்தி) நந்திபராயணஸ்வாமிகளிருக்குந்தானத்தை அடைந்து அவரதுசந்நிதிக்கசிவர்ணனை நிறுத்தித்தான்வந்தனஞ்செய்து (இக்கொடியான் வெருவாதுகுயிற்றிய நோய்) ஸ்வாமி இந்தப்பொல்லாங்கினையுடையவன் முற்பவத்தில் பயமற்றுச் செய்துகொண்டுவந்ததுன்பத்தை (கூறற்கரிதாயகொடுந்தொழிலெனமொழிந்தனன்) சொல்லுதற்கரிதாகிய பொல

லாதசெய்கையென்று விண்ணப்பஞ் செய்தனரென்றவா று—(இதற்குதாரணம்) உபதேசவிளக்கம் உன்னரும் கொடி யோரினுயர்ந்தவன் றன்னியற்கைதனை யித்தராத லத்-தின்னவரென்றி யாவர்க்குமாதவ-முன்னரன்பின் மொழிதிடமில்லையால்-என்பதனாற்காண்க.

அ-கை. பின்னருஞ் சாந்தசீலன் விண்ணப்பஞ்செ ய்கின்றதை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. ஈங்குன் றிருமுன் பகரும்படியோ
விவனெய்திய தீவினை யென்ன வெலாம்
நீங்கும்படி தன்னனு பூதியினால்
நிகழும்விழிவைத் தனனிமலனே.

க-து. பின்னவன் வினையிவன் பேசரிதென முனி
தன்விழியால் வினை தகர்த்த துரைத்தது.

இ-ள். (இவனெய்திய தீங்குன்றிருமுன் பகரும்படி யோவென்ன) அடியேன் புத்திரனாகிய இவனடைந்திரு க்கின்ற பாவத்தைத் தேவரீர் சந்நிதிமுன்பாகவிண்ணப் பஞ்செய்யத் தக்க தன்றென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய (நி ன்மலன்றன் னனுபூதியினா னிகழும்விழி வினையெல்லாநீ ங்கும்படி வைத்தனன்) மலரகிதராகிய சந்திபராயண ஸ் வாமிகள் தமது ஸ்வானுபூதியிலே விளங்குகின்ற கிருபா நோக்கத்தினாலே சசிவர்ணன் பாவங்களெல்லாம் நீங்கும் படி மஸ்தகாதிபாதாந்தம்பார்த்தருளினாரென்றவாறு.

அ-கை. திருக்கண் வைத்தமாத்திரத்தில் அவனடைந்த பெருமையை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. கணியாதபவக் கடுவானதிருக்
கண்வைத்தலும்விட் டனகாதகமேம்
பிணியானவையுமல் லபிக்காவிறைதாள்
பேணிப் பணியென்று பெயர்ந்தனனே.

க-து. பாதமெனாமுனி பார்வையிலேகவுந்
தாதைதிருவடி தாழ்ந்திரென்றகன்றது.

இ-ள். (திருக்கண்வைத்தலுங் கணியாத பவக்கடலோ னகாத கடும்பிணியாவையும் விட்டன) நந்திபராயண ஸ்வாமிகள் தமதநுகிரகாநேத்திரத்தைச் சசிவர்ணன்மே ரில் வைக்கவும் பிறவிகடோறுங் கட்டுப்பட்டு அளவுப டாதிருந்தநஞ்சினுங் கொடியதாய்மோதுகின்ற வினைகள் யாவும் விட்டன (நல்லவிறைதாள்பேணிப் பணியெ ன்றுபெயர்ந்தனன்பிதா) நன்மைமிகுந்த குருஸ்வாமிகள து திருவடியில உண்மைபொருந்தப பணிவிடை செய் துகொண்டிருநீயென்றுரைத்துப் போயினார் பிதாவென் றவாறு. ௰௫

அ-கை. பிதாவகன்றபின் சசிவர்ணன்குருவுக்குப்ப ணிவிடை செய்கின்றதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. இடனே முதலாக வுவந்திறையோன்
ஏவும் பணிசெய் திவனுஞ் சிலநாள்
உடனே யிவனத் திருமேனி தனக்
குரியானெனவுற் றனனும்பனடே.

க-து. ஏவுமுன்பணியெலா மிவன்புரிந் திறைவிழி
கணிசெய்யிமையெனக் காத்தனனெனறது.

இ-ள். இடனே முதலாக விரையோனேவும் பணியி வனுவந்துசெய்து ஆசாரியார் ஆகாயமுதலியவிடங்களி லேயினும் அப்பணிவிடையைச்சசிவர்ணனானவன் அடி யேற்குக் கிடைத்துதேயென மனமகிழ்ந்தவுடன்செய் து (இவனுஞ் சிலநாளுடனேயத்திருமேனிதனக் குரியா னெனவுற்றனனும்பனடே) சசிவர்ணனுஞ் சிலகாலம் ஆசாரியரைப்பிரியாமல் அவரது திருமேனிக்குரியவனாக

இருந்தனன் ஆசாரிடத்து-எ-று—(மாணாக்கன்பக்குவத்திற்கு உதாரணம் (ஒழிவிலொடுக்கம்) வெண்பா உடற்குயிர்போற் கட்கிமைபோ லூசிநூலொத்து- விடிற்புலி தீ பாம்பினில் வீழுவார்க்காளு-சுடர்ச்சுடிலும் வாழைக்காகாவேதி மட்கத்துக்காகாவா றேழைக்காகாதேயிது-என்பதனாற்காண்க. யசு

அ-கை. மேல் ஆசாரியர்க்குப் பணிவிடைசெய்தபுண்ணியத்தினாலே சீஷனுக்குண்டாகிய பரிபாகத்தையருளிச்செய்கின்றார்,

கவி. நன்றாய் முனிதான் வழிபாடதனால்
நாலுவிதமான பிறப்பினைவிட்
டொன்றாகியவீ டுணருத்தமர்கட்
குளசாதனநான்கு முதித்தனவே.

க-து. நாதனற்பணிப்பய னற்கருதொன்றுணர்
சாதன சதுட்டயஞ்சார்ந்த துரைத்தது.

இ-ள். (முனிதானன்றாய் வழிபாடதனால) ஆசாரியர் திருவடிகளில் மாணாக்கனாகிய சசிகர்ணன் உண்மையாகப் பணிவிடைசெய்தருகின்ற புண்ணியபலத்தினாலே பரிபாகமிருந்து (நாலுவிதமான பிறப்பினைவிட்டு) பலபலவிதமாகவருகின்ற ஜநநமரணங்களை [illegible] (ஒன்றாகிய வீடுணருத்தமர்கட்குளசாதன நான்குமுதித்தனவே)பரசாயுச்சிய வீட்டினைப்பெறுக்கருதும் அதிதீவர தர பரிபாகருக் குண்டாகின்ற சாதனசதுட்டயத்தின் அருத்தம் இவனுக்குத்தோன்றியது என்றவாறு—நாலுவிதமானபிறப்பாவது நால்வகைத்தோற்றம்-எழுவகைப்பிறப்பு - எண்பத்துநாலு இலட்சம்-சீவராசிகள்-ஆவையாவன- லை-

முட்டை-நிலம்-வியர்வை இவைநால்வகைத்தோற்றம்-தேவர் மக்கள்-விலங்கு-புள் ஊர்வன-நீர்வாழ்வன-தாவரம்-இவை எழுவகைப்பிறப்பாம் தேவர்பதினொலுலட்சம்-மக்கள் ஒன்பதுலட்சம் விலங்கு பத்து லட்சம் புள்-பத்துலட்சம் ஊர்வபதினொரு லட்சம்-நீர்வாழ்வன பத்துலட்சம்-தாபரம் இருபது லட்சம்-ஆக-அய்சா லட்சம் ஜீவராசிகளாம். ௭௰

அ-கை. மற்றுஞ்சசிவர்ணன்றனதுகுறையை ஆசாரியர் சந்நிதியில் விண்ணப்பஞ்செய்யும்பொருட்டுவணங்கியது மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. முனிவன்றிருமுன் புளதன்குறைதான்
மொழிவன் சிலவஞ்சலி குஞ்சியதாய்
பணிவந் திருகணைகள் பதங்களிலே
பலகால் வலம்வந்து பணிந்தனனே.

க-து. அன்புடன் குரவனடி தொழு தேத்தியே
தனகுறை புகல்வான சார்ந்தன னென்றது.

இ-ள். (முனிவன்றிருமுன்பு) தேசிகரது அழகியசந்நிதியில் (தனகுறையுளதை) தனதுகுறையுடையதைத்தான்சிலமொழிவான் சிலவிண்ணப்பஞ்செய்யும்பொருட்டு (அஞ்சலிகுஞ்சியதாய்) சிரமீதெடுத்த அஞ்சலியத்தனாக (பணிவந்திரு[illegible]ன்) இரண்டுகணைகளினும் ஆனந்தபாஷ்பந் தாரை[illegible]ரயா யொழுக (பலகால்வலம்வந்து)பலதரம்பிரதக்ஷணஞ்செய்து (பதங்களிற்பணிந்தனன்)இரண்டுதிருவடிகளில் வணங்கினன்-எ-று—தான்சாரியை.

அ-கை மற்றும் ஆசாரியர்வினவ சிடன்குறிப்பினையறிவித்ததை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. அருளேவடிவா கியமாமுனிதான்
அறியாதவர்போல வழுங்கலுறும்

பொருளேசென மைந்தனடுங்கின னிப்
பொல்லாத பவப்புணரிக் கெனவே

௧-து. அருட்குரு வறியர்போல வினவலுஞ்
திருப்பதம் வணங்கிச் சீடனுரைக்கது.

இ-ள் [அருளேவடிவாகியமாமுனை] கிருபையேதிருமேனியாகக்கொண்டருளிய நற்பிராயணஸ்வாமிகள் [அஞ்ஞானியாகவர்போல வழங்கலுறும் பொருளேசென] சகலமுங் காமறிந்திருந்தும் அறியாதவரைப்போல சுவர்ணனைப்பார்த்து நீ துன்பமுற்று இரங்குகின்ற அர்த்தமேதென்ன, (மைந்தனெபொல்லாதபவப்புணரிக்கு நடுங்கினனென்ன) சற்புத்திரனாகிய சுவர்ணன துன்பமாகிய பிறவிக்கடலைக் கடப்பதெப்படியென்று நடுங்குகின்றேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்ப என்றவாறு— [பிறப்பிற் கஞ்சியதற்குதாரணம்- திருவாசகம்] வாழ்த்துவதும்வானவர்கடாம்வாழ்வான் மனநின்பாற் - றாழ்த்துவதுந் தாமுயர்ந்து தம்மையெல்லாந்தொழவேண்டி- சூழ்த்துமதுகரமுரலுந் தாராயை நாயடியேன் பாழ்த்தபிறப் பறுத்திடுவான் யானுமுனைப் பரவுவனே-என்பதனுற்காண்க.

அ-கை. மற்றும் ஆசாரியர் சீடனுக்குப்பிறவிக்கடலின் பெருமையை திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றதைமேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. வெருவும்பிறவிக் கடல்வித்தாமுன்
னேதாகமே தென விளம்புமதைக்
குருவுந் தனகன்பன் மனக்களவிற்
சொருமாறு தொகுத்திவை கூறிடுமே

௧-து பவக்கடறனக்குப் பயந்திடுசீடன்
உவப்பவேதார்த்த முனைக்குரு மென்றது.

இ-ள். [குருவும்] ஆசாரியராகிய நந்திபராயணஸ்வாமிகளும் [சனதனபன் வெருவுமவிக்கரப் பிறவிக்கடல்] தம்மிடத்தில் அன்பினையுடைய சீஷனாகிய சசிவர்ணனுவன்! விஸ்தாரமாகியசங்சாகரத்திற்குபயங்கரத்தை யடைகின்றனனென்று (மனத்தளவிற்கொளுமாறு) அவன் மனமெவ்வளவுகொள்ளுமோ அவ்வளவு பொருந்தும்படிக்கு (முன் வேதாகமகீதைவிளம்புமதை) ஆதியிலுண்டாகிய வேதங்கள் ஆகமங்கள் கீதைகள் கூறிய அருத்தங்களையெல்லாம் (தொகுத்திவைகூறிடும் ஒன்றாகத்திரட்டி இவைகளைச்சொல்லத் தொடங்கினுரென்றவாறு—கீதையென்றது சிவகீதை பகவத்கீதையெனவறிக - வித்தாரமென்பது வித்தரமென்று விகாரமாயிற்று. ௨௰

அ-கை. சங்சாகரத்தினியல்பை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

௨௧. மரணபவங்க ளாளபுனலையுடையது
மதியைவிழுங்கு காமவரவுபெரியது
கரணவொழுங்கறுது விடையவினை நூர்
கணமொடியங்கு மீனமிகவு முகள்வதே.

க-து. பிறப்புமிறப்பும் பெருகிய புனலிற்
சிறப்புளவிடையமே செங்கெனுரைத்தது.

இ-ள். (மரணபவங்களாளபுனலையுடையது) இறப்புப்பிறப்பாகிய நீரையுடைத்தாயிருக்கின்றது (மதியைவிழுங்குகாமவரவுபெரியது அறிவாகிய சந்திரனை இரையாக விழுங்கும் ஆசையாகின்றசர்ப்பங்களைமிகவுமுடையது கரணவொழுங்கறுதவிடையவினை நூர் கணமொடியுங்கு மீனமிகவு முகள்வதே) விடையமாகிய வாகாரங்களைப்

பொசித்துக்கொண்டிரமாகிய மீன்கூட்டங்கள் ஒழுங்காக மிகவும்புரளவிருக்கின்றது என்றவாறு. உக

கலி. பெருமிதமென்றுகூறு பெருமை யுடையது
பிணிகளொனும் கெடாத புலவு கமழ்வது
வருமிடரின்பமான திரைகள் பொருவது
மனமெனும் வஞ்ச ராஜ மகர முறைவதே.

க-து. துன்பின்றலைநோய் சொல்புலால்வஞ்சமீன்
இன்பம் பெருக்குறு மிப்பவமென்றது.

இ-ள். (பெருமிதமென்றுகூறு பெருமையுடையது(களிப்பென்று சொல்லும் பெருக்கை யுடையதுபிணிகளொனுங் கெடாத புலவுகமழ்வது) கெடாதபிணிகளா லுண்டாகிய புலால் நாற்றத்தை யுடையது (வருமிடரின்பமான திரைகள்பொருவது வந்துகொண்டே யிருக்கு மின்பதுன்பமான அலைகள்மோதவிருக்கின்றது மனமெனும்வஞ்சராஜமகரமுறைவதே) மனமென்றுசொல்லும் வஞ்சனைக்குரிய திமிங்கிலகிலமாகிய இராஜமீனுறையத் தக்கது எ-று. உஉ

கலி. அளவிலகந்தை யாமை யபரி முதமுள
அறிவில் நிறைந்த வாழமறிய வரியது
களவு நெருங்கியூரு மலவ னுடையது
கலக விடங்கமேவு கிருமி நெளிவதே.

க-து. அகமாமையாழ மறிவின்மை ஞெண்டு
புதுகளவு கலகப் புழுவெனறுரைத்தது.

இ-ள். அளவிலகந்தையாமையபரிமிதமுள அளவுக்கடங்காத அங்காரமென்னும் அநேகம் ஆமைகளையுடையது அறிவினிறைந்தவாழமறியவரியது) நிறைந்த அறிவின்மையினது அழமறியவரிதாயிருக்கின்றது (களவுநெருங்கி யூருமலவனுடையது) அடர்ந்துவிஸ்தாரமாய்த் தவழ்

கின்ற (கூர்வாகிய நண்டுகளையுடையது (கலகவிடங்கமே லுகிருமிசெரியமே) டொருங்கியகலகஞ் செய்யக்கக்க ஆ ல்லையாகிய பூக்களைரிபக்சக்கது என்றவாறு. உ௬

கவி. துகளொடு நன்கிலாத் தூளைகடருவது
துறவெனு மின்பமான கரையை யகழ்வது
படகளிமொருந் தவாத வலிய சுழியது
மறலியுமஞ்சு கோபவடவை யெரிவதே.

க-து. நன்கிலாதுரை பெண்ணுரைச் சுழக்கரை
மகியாகோப வடவையுண டென்றது.

இ-ள். துகளொடு நன்கிலாத தூளைகடருவது அனுவள வு நன்மையில்லாத பொலாங்குகளையே நுரைகளாகக் கருவது துறவெனுமின்பமான சரையையகழ்வது) விடுத லெ யெனகின்ற பேரின்பமானகரையை யழிக்கப்பட்டது (படகளிமொரூங்கவாவலியசுழியது பெண்ணுருசை யென்னு ம் கெடாக வலியசுழகுளையுடையது மறலியுமஞ்சகோ பவடவையெரியதேஇயமனும் பயப்படும் படியான கோ பமாகின்றவடவைக்கினி யெரியவிருக்கின்றது-எ-று. உ௭

கவி. வெருவருகின்றபோக முதலையுடையது
விவிதமனந்தமான துறையுமுடையது
ஒருவர்கடந்துபோக விரகிலமுரைய
வுததியிதடைபாய முலகிலதிருடே.

க-து. போகமா முதலையும் பலபல முறைதுறை
யாகியபலகட னிகரி தென்றது.

இ-ள வெருவருகின்ற போகமுதலையுடையது அ சம வரச்செய்யுரு செல்வமாகிய முதலையுடை யது (விவிதமனந்தமான துறையுடையது பல பல விதங்களான துறைகளை புடையது (ஒருவாக

டந்து போகவிரகில்) எவர்களாலுங் கடந்துபோகத்தக்க யுகதியில்லை (எழுபவவுத்தி) இந்த எழுவகையாகின்றசங்ந சாகரமானது விளம்பயாவருலகிலறிஞரே) அந்தசநந சாகரத்தின் அளவினையறிந்துசொல்லத்தக்க அறிஞர்கள் இவ்வுலகத்தில் யாவரிருக்கின்றார்களென்றவாறு. ()

அ-கை. மரணபவங்களென்ற செய்யுட்டொடங்கி வெருவ்ருகின்ற வென்ற இச்செய்யுளீறாக ஐந்துசெய்யுளானும்பிறவிக் கடலின்பெருமையையுரைத்து இவ்வகைப்பட்ட பிறவிக்கடலை அறிவுடையோர் கடந்துவிடுவரென்று அனுக்கிரகித்ததை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. பொறிவழிசென்று மீளுமவல மதிகளாறு
பொருசமயங்க ளாறுமுறிய விழுமதி
லறிவழிவொன்றிலாத பொருளிதெனவுள
அனுபவங்க மேறுமறிஞ ரகல்வரே.

க௫. அறிவெனுங் கலத்தி னாரோகணிக்கால
பிறவிவே ரறுந்திடப் பெறுமையிலாதென்றது.

இ-ள். (அதில் அந்தப்பிறவிக்கடலில பொறிவழிசென்று மீளுமவலமதிகெ.(டு)) சுரோத்ராதி ஞானபொறியின் யோககமாகச் செல்கின்றதும் வருகின்றதுமாகி வருடப்படு புத்தியைக்கொண்டு பொருசமயங்களாறு முறியவிழும் (தாங்கள்தாம்செய்யும் சட்சமயத்தவர்களும் அதோமுகப்பட்டுவிழுபவர்கள் அறிவு ஞானத்தினால் (அழிவொன்றில்லாத பொருளிதென) அவிநாசியெனப்படுமலாத வொன்றாகியபொருளிதென்கின்ற நிசசயம் (உளயனுபவங்கமேறுமறிஞரகல்வரே) உண்டாகின்ற அனுபோகமெனுங்கப்பலிலேறும் அறிவுடையோர் பிற

விக் கடலைக்கடப்பார்க ளென்றவாறு—தர்க்க சமயம் ஆறாவன-உலகாயதம் பௌத்தம்-சமணம்-மீமாஞ்சை - பாஞ்சராத்ரம்-பாட்டாசாரியம்-எனவறிக (பிறக்கடல் கடப்பதற்குகாரணம் (திருவள்ளுவநாயனார்குறள்) பிறவிப் பெருங்கடனீந்துவர்நீந்தா-ரிறைவனடிசேராதவர்.) என்றும்—(அநுபவசாரவெண்பா) அறிவுமரக்கலத்தி லாரோகணித்தால்-பிறவிக்கடலைப்பிரித்துத் - துறையாம்-சிவா வழிக்குரிய பேரின்பவீட்டில் உறவாகவைக்குமுகந்து என்பதனுற்காண்க.

அ-கை. இத்தன்மையை யுடைய பிறவிக் கடலைக் கடப்ப தெப்படியென்று பயந்த சிடனைநோக்கிக்குரு அநுக்கிரகித்ததை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

௧௯. புணரி கடந்துபோக விரகிலெனமொழி
பொழுது புலம்பியாவி புதல்வ னிறுமுனம்
உணர்வெனும வங்கமேறுமறிஞ ரகல்வரென்
றுரையை வழங்கினாதனு வகையுறுளமே.

௨௰. உயிரிறு முன்பவக் கடப்பமேவெனயல்ன்
மயலற வறிவினைல் மாற்றலாமென்றது.

இ-ள் (புணரி கடந்து போக விரகிலென்மொழி பொழுது) இந்த எழுவகை யாகிய பிறவிக்கடலைக்கடக்கும் உபாயமில்லையென்று ஆசிரியர்சொல்லும்போதே (புதல்வன் புலம்பி யாவியிறு முனம்) சசிவர்ணன் வருந்திப்போச் சிக்கு முன்பே (உணர்வெனும்வங்கமேறு மறிஞரகல் வரென்று அறிவாகிய கப்பலிற்செலுஞ்சத்துக்கள் நீங்குவார்களென்று) உரையைவழங்கி னாதனுவகையுறுளமே ஆசாரியருமவசனமிர்தத்தைப் புகட்டிச் சசிவர்ணனுக்கு மகிழ்ச்சியுண்டாகச்செய்த மாத்திரத்திலென்றவாறு.

அ-கை. மேல் ஆசாரியன் திருவடியைவாழ்த்திமா
ணாக்கன் வினாவியதை யருளிச்செய்கின்றார்.

கலி வேறு.

வாழியென விறைவனடிதொழுதவருபவமாய்
ஆழியினை யகலுமறி வருளுகென வவனே.

க௲. ஐயனடிதொழு தரும்பவங் கடந்தியான்
உய்யவறிவினை யுதவென் றுரைத்தது.

இ-ள். அவன்-அந்தச்சசிவர்ணன (வாழியெனவிறைவனடி தொழுது) நீடூழி வாழ்கவென்று ஆசாரியர்திருவடிகளில் வணங்கிநின்று (வருபவமாமாழியினையகலும்) வந்துகொண்டே யிருக்கின்ற பிறவியென்னும் பெரியகடலினை நீக்கும் (அறிவருளுகென) பேரருளைக்கொடுத்தருளவேண்டு மையனேயென் றவிண்ணப்பஞ்செய்ய-எ-று ()

அ-கை. வணங்கிய மாணாக்கனுக்கு ஆசாரியருணர்வின விபரம் உபதேசித்ததை மேலருளிச்செய்கின்றார்

கலி. பரவறிவுமபரவறிவெனவு மிருபரிசாந்
திரவறிவையறியுமவ ரகல்வர் தெளிவுறவே.

க-ரு. உபரறிவு பெற்றில் வுலகினைமறந்தோர்
மயலற வுரைப்ப ரறிவினிலே யென்றது.

இ-ள். (பரவறிவுமபரவறிவெனவு மிருபரிசாய்) பரவறிவென்றும் அபரவறிவென்றும் இரண்டு விதமாகும்- அவையில் பரவறிவாவது பரத்தையறிகிறபேரறிவு அபர வறிவாவது உலகத்தையறிகிறசிற்றறிவு இவையில் (இரவறிவையறியுமவர கல்வர்தெளிவுறவே) இவைபெற்றபேரறிவையுணர்ந்த ஞானிகள் அந்தப்பிறவிக் கடலைத்தெ

ளிவாகக் கடப்பார்களென்றவாறு—(உதாரணம் திருப்புகழ்) அறிவையறிவதுபொருளெனவருளிய பெருமாளே யென்பதும் இக்கருத்தைப்பற்றியெனவறிக. உசு

கஙி. அபரவுணர் வருமறைகள் முதலகிலகலையும்
உபரம்மதை பறவுதவு வதுபரஉணர்வே

க-து. கலைகளைச் சிற்றறிவு காட்டுமென்ப
நிலையினைப்பேரறிவு நேசிக்குமெனறது.

இ-ள் (அபரவுணர் வருமறைகள் முதலகில கலையும் உதவுவது) அரியவேதாகம சாஸ்திரபுராண கலைஞானங்களை யெல்லாமறிந்து அநிலனுவாதித்துக் கொண்டிருக்கச்செய்வது அபரவுணர்வாகியசிற்றறிவு (பரவுமமதை பறவுபரமுதவுவது) சீவவறிவைப்பற்றியஅகங்காரத்தை நீக்கிப் பரத்தோடொன்றுமொடுக்கத்தைத் தரத்தக்கது பரவுணர் வாகியபேரறிவு என்றவாறு—உபரமென்றது ஒடுக்கம் உதவுவதென்றதையிரண்டிடத்துக்கூட்டுக. ()

அதை, சிற்றறிவினியல்பிதுவென்று மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கஙி. புராணமிதிகாச மெனையவின்பொருளனைத்தும
பிராணனறியாதுள விடத்திவை பிதற்றே.

க-து. புராணமுதல்சொல்லும்பொருளெலாமுண்மை
தானதைப் பேசுந்தன்மையென் றுரைத்தது.

இ-ள். (புராணமிதிகாச மெனையவின் பொருளனைத்தும்) பதினெண் புராணங்கள் இதிகாசங்கள் முதலானவைகள் சொல்கின்ற வத்தங்களெல்லாம் (பிராணனறியாதுள விடத்து) ஆத்மாவையறியாதவிடத்தில் (இவைபிதற்று) மேற்கூறிய இந்தச் சாத்திரார்த்தங்கள் வீண்பேச்சாகமுடியும்-எ-று. ௩க

மேல் அவதாரிகை இதுவுமது.

கலி. ஆகம விதங்களறி வார்கள்பரமறியார்
யோகமொ டுறங்குமவரே பரமுணர்ந்தோர்.

க-று. கிரியைநீங்கிக் கிளர்ந்தறி துயிலுளோர்
பிரியடாப் பிரம முணர்ந்தவரென்றது.

இ-ள். (ஆகம விதங்களறிவார்கள்பர மறியார்) ஆகமங்கள் சொல்லுகின்ற பலபலவிதங்களாவன மந்திரகலை தந்திரகலைகளைக் கற்றறிவார்களையன்றி உயிருக்குயிராய் நிறைந்த பரத்தை யறியாதவர்களாம் (யோகமொ டுறங்குமவரேபரமுணர்ந்தோர்) சிவயோக நித்திரை செய்பவர்களே பரத்தையறிந்துணர்ந்தோர்கள்-எ-று.—ஆகமவிதங்களென்றமையால் மந்திரகலை தந்திரகலை வருவிக்கப்பட்டது-கூட்டமாகக்கருவிகள் சேர்ந்திருக்கும் நனவில் சுஷுப்திலந்து அறிதுயில் பெறுகின்றதையோகமொடுறங்குமவரென்றார். ௩௨

கலி. இயலறிவதிசையறிவ தினமறிவதுளவாம்
அயலறிவ தறிவதல வறிவறிவதறிவே,

க-று. அன்னியமானதை யறிவதறிவல்ல
மன்னியவறிவை யறிதலறிவென்றது.

இ-ள். (இயலறிவ திசையறிவதினமறிவதுளவாம்) இயற்றமிழ்களை யறிவதுவும் இராகப் பரிக்ஷைகளை யறிவதும் உண்டாகின்ற நாடகமுதலான இவைபோன்றவைகளையறிவதும் (அயலறிவதறிவதலவறிவறிவதறிவே) அறிவிற்கன்னியமானவைகளையறிவதும் அறிவன்றுபரமாகிய பேரறிவை யறிகின்றவறிவே யறிவு என்றவாறு— (இதற்குகாரணம் சங்கிதிமுறை) அறிவைவிடவேறல்ல

அம்புவிபியுநெஞ்சஞ் செறிவறிவாய் நில்லென்று செப்பி
க்-குறியறவே நெஞ்சைத் திருத்தி நிகழவைத்தயோரூ
ன்-கம்பச் திருத்தண்டைக்கால்-என்பதனுற்காண்க. ()

கவி. கவிலுகலை யறுபத்து நாலு மறிவாரும்
பலவயம தறசுத்த பரம மறியாரே

க-து. மறுவிலாக் கலையின் வழியறி வோரும்
பிறவியறவொன்றைப் பெறவறியாரென்றது

இ-ள். (கவிலுகலை யறுபத்து நாலுமறிவாரும்) சொல்லுதற்குரிய கலைஞானங்கள் அறுபத்துநான்கையும் அறிகின்றவர்களும் (பலவயம தறசுத்தபரமமறியாரே) உதயாஸ்தமனமின்றிசதோதயமாய்விளங்குகின்ற சுத்தப்பிரமத்தை யறியமாட்டார்களென்றவாறு. ௩௪

அ-கை புராணவிதிகாச மென்னுஞ் செய்யுண்முதல் கவிலுகலையென்னுஞ்செய்யுள் வரைக்கும் நான்கு செய்யுளாற் சிற்றறிவினியல்பையருளிச் செய்துமேல் பேரறிவினியல்பை யருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. ஆகவறிவாள ரறிவாரவை யனைத்தும்
ஏகவறிவாள ரிவையாவுமறியாரே.

க-து. உடல்நிலை யென்றவ ருடலேயேகண்பர்
இடவறிகரிவைகளைத் தெரியார்களென்றது.

இ-ள். (ஆகவறிவாள ரறிவாரவை யனைத்தும்) உடலேநானென்னுஞ் சிற்றறிவுடையோ ரவைக்குரியதனுகரணபுவன போகங்களை இயமனைதென்னுங்காரியங்கள் யாவையு மறிவார்கள் (ஏகவறிவாளரிவையாவு மறியாரே) ஒன்றாய் நிறைந்த பேரறிவினையுடையோர்கள்பல

வாய் விரிகின்ற சிற்றறிவிற் குரியதேகாதிப்பிரபஞ்சமு தல்யாவையு மறியமாட்டார்களென்றவாறு. ௩௬

கவி. பூசனையு மதுசகல பொருளுமதுதனையும்
ஈசனையும் வேறுதற வறிவதறி வெனவே.

கு-து இரண்டற நிற்கின்ற தெப்பொருளானதும்
இரண்டபூசனைச் சொல்லுந் தென்றது.

இ-ள். (தனையுமீசனையும் வேறுதறவறிவதறிவு) தானாகிய ஆத்மாவையும் ஈசனாகிய பரமாத்மாவையும் வேறலவென்று அறிகின்ற அறிவேபோதமாம் அப்படி அறிகின்றதுவே பூசனையும் அதுசகலபொருளுமதுவே சகல பூசனையும் சமஸ்தவேதாகமங்களினர்த்தமுமென்று என்றவாறு.—(இதற்குகாரணம்-அறிவானந்தபோதம்,) எப்பொருட் கண்ணுமண்ணியிலங்குமெறிவாமீசன் அப்படி விளங்குகின்ற தறிதலேயவன்றனக்கு - மெய்ப்பபூசையேற் செயலினுலன்றமெய்யே- இப்படி ஞானந்தன்னுலிறைஞ்சிடப்படுவானீசன்-என்பதனுற்காண்க.()

கவி. ஐயறி வறிந்தவை யடக்கினர்களேனும்
மெய்யறி விலாதவர்கள் வீடது பெறுரே.

கு-து பொறிபுலனடக்கினும் பூரணவுணர்வின்
நெறிபெறார் வீடுறு ரென்றறிவித்தது

இ-ள். (ஐயறிலறிந்தவை யடக்கினர்களேனும்)சத்தாதிவிஷயங்களைந்தையு மறிகின்றஸ்ரோத்ராதி ஞானேந்திரிய மைந்தின்பின்செல்லுகின்ற மனதினையு மடக்கினவர்களென்றாலும் (மெய்யறிவிலாதவர்கள் வீடது பெறுரே) உண்மையான பேரறிவில்லாதவர்களாகில்பேரின்ப வீட்டினைப் பெற்றுக்கொள்ளாதவர்க ளென்றவாறு.—(இதற்குகாரணம் அனுபவசாரம்-வெண்பா,) ஆட்

டறிவு கெட்டிருக்குந் தூயவர்களானாலும்- நிட்டையிலே மெய்யறிவினைமுற்றாவிசிட்டருளத் - தற்பரமாயாகின்றவானந்தப் பேரொளியின்-றற்பதத்தைப் பெற்றிலார்தான். ௩௭

கலி. மெய்ம்மையறிவல்லதமில்வேறறிவதெல்லாம்
தம்மையறியு மறிவதேயறிவு தானே.

க-து. அன்னியமறிய மறிவறி வணறெனத்
தன்னையறிவதே யறிவெனவுரைத்தது

இ-ள். (தமில்வேறறிவதெல்லா மெய்ம்மையறிவல்ல) தமக்கன்னியமான வேறொன்றை விசாரித்தறிவதெல்லா மெய்யறிவன்று (தம்மையறியுமறிவதே யறிவுதானே) தன்னைவிசாரித்தறிகின்றவறிவே அறிவென்றவாறு. (இதற்குகாரணம் திருமந்திரம்) முன்னைப்பிறவிற்செய்த முதுதவம்-பின்னைப்பிறவியிற்பெற்றாலறியலாம் தன்னையறிவதறிவாமஃதன்றிப்-பின்னையறிவது பேயறிவாமே யென்பதனாற்காண்க. ௩௮

ஆ-கை. அகவரிவாளரென்னுஞ் செய்யுண்முதல்- மெய்ம்மை யறிவென்னுஞ் செய்யுள்வரைக்கும் நான்கு செய்யுளால் பேரறிவினியல்பையருளிச்செய்து மேலாசிரியருக்கு மாணக்கன் விண்ணப்பஞ்செய்ததை யருளிச் செய்கின்றார்.

கலி. தானெனு முடம்பிது தனைத்தவிரவேறா
யானெனுமருத்தமுள வோவருளுகெனவே.

க-து. உடம்பினையன்றி வேறொன்றுண்டோவெனத்
திடமுற வணங்கிச் சீடன் வினாயது.

இ-ள். (தானெனுமுடம்பிது தனைத்தவிரவேறா) தானென்ற சொல்லுயித்த இடலினை யன்றிவேறாய் (யா

னெனுமருந்த முளவோ வருந்தேகனமே.) யானென்று சொல்லுதற்குரிய பொருளுண்டோ அஃதுளதாகில் அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்யவென றவாறு. ௩௪

அ-கை. ஆசாரியர் சீடனை நோக்கி விடையருளிச் செய்கின்றதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

வேறு-கவி.

எனதாடைபொன்பூமகன்றையல்பாய்மா
விடங்கண்முகங்கால்கையா னென்னதென்றும்
தனதாயுரைப்பார் வகுத்திங்கூனைத்
தானென்றயர்த்துஞ் சொலத்தக்கதன்றே.

க-து. மோகமாம் பண்டமுழுவது மன்றன்றித்
தேகமீ யன்றெனத்தெளியவுரைத்தது.

இ-ள். (எனதாடைபொன் பூமன்றையல் பாய்மாவென்றும்) வஸ்திரம் ஸ்வர்ணம்-பூமி-புதல்வன்-மனைவி-புரவி-யானை-இவைகளை-யென்னதென்றும்- (கண்முகங் கை-கால்-என்னதென்றும்) கண்களையு முகத்தையுங் கால்களையுங்கைகளையுமென்னதென்றும்-யானென்றும். இவ்வவயவங்களை யுடைய உடலையானென்றும் (தனதாயுரைப்பார்) சுதந்தரமாகச் சொல்லிக்கொள்வார்கள் (வகுத்திங்கூனைத் தானென்றயர்த்துஞ் சொலத்தக்க தன்றே.) ஆடைமுதலியபொருள்களையும் கண்முதலிய அவயவங்களையும் என்னதென்றுப்பிறிவுபட்டிருக்கின்ற இந்தவூனுடலினைத் தானென்றுமறந்துஞ்சொல்லத்தக்கதன்றென்றவாறு— அவயவம் என்னதென்றுசொன்னமையால் யானென்றதை உடலென்று வருவிக்கப் பட்டது ஊனைத்தானென்று சொல்லத்தக்க தன்றெனவே ஆடை முதலிய வற்

றையுங் கண்முதலியவற்றையும் என்னதென்று சொல்லததக்கதன்றென்பது வருவிக்கப்பட்டது. ௪௰

அ-கை. மேல்தேகிக்கு தேகம் அன்னியமென்பதை உபமானங்களாலறிவித்ததை யருளிச்செய்கின்றார்.

௧௰. தாளாகவூராழி தனுவென்ன வீணை
தண்டாக வகன்மார் தட்டாக மொட்டாம்
காளமலர்ச்சென்னி கூந்தற் கொடித்தேர்
நாளுமூர்வானே வேறாக நாடே.

க-து, தேரைநடத்தும்பாகனைப் போலுடல்,
ஊரநடத்துமொருவனுண்டென்றது.

இ-ள். [தாளூராழியாக] இரண்டுபாதங்களும் நடக்கின்றசக்கரமாகவும [வீணைதண்டாக] நரம்புகளூமுதுகெலும்புந் தூணாகவும் [அகன்மார்பு தட்டாக] விசாலமாகிய மார்பு விஸ்தாரப் பலகையாகவும் [சென்னிமொட்டாக] தலை சிகரமாகவும் [கூந்தர்கொடியாக] மயிர்கள் துவசமாகவும் ஆகியதனுத்தேரென்ன இந்த தேகத்தைத் தேரைப்போல [நாளம்மலர்நாளுகும்] இராசியினால் பிரகாசிக்கின்ற நாள்களிலுள்ளளவுக்கும் (ஊர்வானே வேறாகநாடே) சாரதியாகநடத்துகின்ற தேகிதேகத்திற்கு அந்நியமாக நினைப்பாயென்றவாறு—தேகத்தைத் தேரென்றும் தேகியைச் சாரதியென்றுமுரைத்ததற்கு தாரணம் (ஆனந்தபோதம்) பூதலமைநல்வையம் போய்வரவுநடாத்தும் சூதனுமொருவனிந்தவுடலெனத்தொகுத்தமையுமிப் மேதினியுறநடாத்துமேலவனெனுநலனுண்டால் ஆதவனொளியும்போல வறிந்து நீ பிரிந்திடாயே. என்பதனுற்காண்க. ௪௧

கவி. கடக்குஞ் சரம்பண்ணி யுண்ணின் றொருத்தன்
கைபாதகன்னங்கள் மெய்போலியக்கும்
கிடக்கும் நடத்தா விடத்திவ்வுடம்பும்
கிடக்கு மொருத்தனடத்தாவிடத்தே.

க-து. மரக்கரிக்குள்ளொரு மானிட னிருந்து
தரத்தினிலாட்டுந் தன்மையென் றுரைக்கது.

இ-ள். [கடக்குஞ்சரம் பண்ணி] மதம்பொழியாநின்ற யானையைப்போல மரத்தா லோருருவஞ் செய்து [உண்ணின் றொருத்தன்] அதற்குள்ளாக வோர்புருடனின்று நடத்தினால் [கைபாதகன்னங்கள் மெய்போலியக்கும்] துதிக்கை கால்கள் காதுகள்-அசைய மெய்யானையைப்போல நடக்கும் [கிடக்கும்நடத்தாவிடத்து] உண்ணின்றவன் நடத்தாதபோது கிடக்கும் அதுபோல [இவ்வுடம்புங் கிடக்குமொருத்தனடத்தா விடத்தே] இந்தேகமுந்தேகி நடத்தாதபோது பிரேதமாய் கிடக்கும் என்றவாறு உதாரணம் [ஆத்மபோதம்] மரக்கை மாவிற்குள்ளோர் மைந்தனிருந்தாட்டில் செருக்கியதுவாட்டுஞ்செய்கைபோல்-தரிக்குமுடல்-ஆட்டுவா னாட்டினா லாடுமவ னட்டாக்கால்-காட்டம்போலாகுமிது காண்-என்பதனாற்காண்க. ௪௨

அ-கை. மேல் அன்னமயமாகிய தேகம் நீயன்றென்பதை யருளிச்செய்கின்றார்.

கவி ஒருகூறு மலமாகு மொருகூறு மனமாம
ஒருகூறு டம்பாகு முண்டற்ற வன்னம்
இருகூறும் நீயாகி லொருகூறும் நீயாம்
இழிக்கும் மலஞ்சோ றிடப்பட்டவுடலே.

க-து. மலமுநீரன்ன[illegible]வேவைத்திடு
கலமெனுமுடல்[illegible]யன்றென்றுரைத்தது.

இ-ள். [உண்டற்றவன்னம்] நீபுசித்துசடராக்கினியி னாலே பின்னப்பட்ட அன்னமூன்றுபாகமாம் அதில [ஒ ருகூறுமலமாகும்] ஒருகூறு ஆமேத்தியமாகும [ஒருகூ றுமனமாம்] ஒருபாகம மனமாகும்[ஒருகூறுடப்பாகும] ஒருபாகஞ் சாரமாகி சமானவாயுவினாலே நாடிகளின்மேலறி யுடல் தடிக்கும்[இருகூறுநீயாகில்] மலமு மனமுமாகிய விரண்டுபாகமும் நீயாகுவை யாளுல்[ஒருகூறுநீயாம்]அ ன்னசாரத்தினாலாகிய தேகமும் நீயாகலம் [மலஞ்சேரி டப்பட்டவுடல்] மும்மலமுமொழுகுகின்றகேணியாகிய உடம்பானது [இழிக்கும்] பொய்யா யழிந்துபோகத் தக் கதென்றறியாயென்றவாறு. ௬௩

கவி. கிளராதரத்துண்ணு மன்னஞ் சுடக்கை
கிட்டப் பெறாதே முனிந்தார்கிடந்தார்
தளரா துறப்பொன்று முயிர்போகவனறே
தழும்பளளிமீதேது மின்றூர்சகித்தே

கு-து. உடற்குளிருக்கு மொருவனாலன்றி
கடத்தினாலன்றெனக்காட்டியுரைத்தது.

இ·ள். [கிளரா தரத்துண்ணு மனனஞ் சுடக்கைகிட்ட ப்பெறாதே முனிந்தார்] மிகுந்த அவாவுடனேபுசிக்கிற வன்னஞ்சுட அச்சுடுகையை கையினாற்றொடப்பொறுக் க முடியாமல் கோபித்தவர் (உயிர்போகத் தளராதுறப பொன்றுங் கிடந்தார் ஆத்மாபிரிந்துபோக அவயவங்களி லொனறுஞ்சேர்வின்றிஉடல்கிடந்தவராகி (அனறேதழு ம்பள்ளிமீதேதுமின்றூர் சகித்தே) அப்போதேஅக்கினிச யனத்தின்மேலே சகித்துநித்திரைசெய்தாரொனறவாறு— அன்னத்தின்சுடுகைசகியாதவர் அக்கினிசயனத்தில் படுத் து நித்திரை செய்தாரெனவே தான் கூடியிருந்த கா

லத்தில் சீதோஷ்ணங்கள் சகியாததேகம் அக்கினியில் வேகவிட்டு உடலபிமானமின்றி ஆன்மாபிரியுமெனவும் ஆன்மாவுக்கும் தேகத்துக்கும் சம்பந்தமில்லையென்பது உம் அறிவிக்கப்பட்டது கிடக்குமென்பதைக்கிடந்தாரென்றும் துயிலுமென்பதைத் துயின்றாரென்றும் அதை உயர்வுகொடுத்துக்கூறினார். ௨௪

கலி. நிழற்பாவை கண்ணாடி யிற்பாவை கைகால்
நிமிர்க்கும் முடக்கு மிவன்செய்த வெல்லாம்
தொழிற்பாலதா மிந்தவுடலஞ் செய்தொழிலும்
சுடர்ஞான வடிவான வன்செய்த தொழிலே.

௭-து. நிழற்குடைபோனாடில் நிழலாடுமெனவேபோல்
உடற்குடைபோனாடி லுடலாடுமென்றது.

இ-ள். (நிழற்பாவை) ஒரொளியிலே நிற்கின்றவனுடைய சாயலாகிய நிழற்பாவையும் (கண்ணாடியிற்பாவை) கண்ணாடி பார்க்கின்றவனைப்போலத் தோற்றுகின்ற பாவையும் (கைகானிமிர்க்கும்) முடக்குமிவன் செய்தவெல்லாம் நிழற்குடையவனை கைகால்களை நீட்டி முடக்கில் இவன்செய்கின்றவெல்லாம் அந்நிழலுஞ் செய்யும் அத்தன்மைபோல (தொழிற்பாலதாம்) ஒருவனிருந்துசெய்யுஞ் செய்கைக் கிடமாகும் (இந்தவுடலஞ்செய்தொழிலும்) சுடர்ஞானவடிவான (வன்செய்த தொழிலே) இந்த தேகஞ்செய்யப்பட்டசெய்கைகளெல்லாம் ஒளியென்னு மறிவுமயமான ஆத்மாவின்செய்கை யெனறறிவாய்று. ௨௫

கலி. அறிகின்ற பொருளென்று மறிவானில் வேதே
டானென்லுனக நானெனலாமோ
செறிகின்ற புள்ளல்ல தேகூடிவ வகையே
ஜடமான வுடனினனில் வேறென்று தெளியே.

உ-து. அறிவை யறியு மறிவுங் கூட்டையும்
பறவையும் போலப் பகுத்தறி யென்றது.

இ-ள். (என்றுமறவானிலறிகின்ற பொருள்வேறேயா ளுல்) எப்பொழுதுந் தன்னறிவினு லறியத்தக்கசீவாத்மா வுக்கே அறியப்படும் பொருளாகிய பரமாத்மாவேருயி ருக்குமானுல் (இவ்வுடைக நானென்னலாமோ) இந்தமா யை பிண்டமானதேகத்தை நானென்று சுதந்தரித்துச் சொல்லலாமா செறிகின்ற புள்ளல்லவேகூடு) நெருங்கி யிருக்கின்ற பக்ஷியாகுமா கூடுகூடாகுமா பக்ஷி (இவ்வ கையே ஜடமான வுடலின்னின் வேறென்றுதெளியே(ப க்ஷிக்குக்கூடுசம்பந்தமில்லாததுபோல அசத்தானவுடல் சத்தானவுனக்கு வேறெனவறிவாய் எ-று.—(இதற்குதா ரணம்-பிரபலீலை) நடுங்கும் வெங்காயவனத்துழல்வோ ர்க்கு நதியெனுஞானநீரன்றி - இடும்பை தீர்பதுவேறிலை ...றுவிகற்பத்தேகமாயிலகுமெஞ்ஞானி - குடமைபீத் தேருஞ்புள்ளெனச் சூழ்ந்தகொடுஞ்சடம் வேறதாய்நிற் பார்தொடக்கு வல்வினையெவ் வகையவர்க்கெய்துந்துன் னுமோமனனிருபசுடலை-சபைதனுறகாணக. ௪௬

அ-கை. மேல்பஞ்சபூதத்தின் குணத்தை யருளிச் செய்கின்றார், ௪௭

பரி. நிலமாகும் வற்பொறுல்நெகிழ்கின்றனீரம
நெருப்பா யதிர்சுட்ட வெல்லாமு மனிலம்
சலமான புகலாதி யாணிந்த வுடலச்
சடமானவைப்பூத வுருவங்களாமே.

க-து. செல்புறு மனபுனற் கனிவா னெனும்
ஐம்பூத மயமாகுமாக்கை யென்றுரைத்தது.

இ-ள். (சடமானவைம்பூதவுருவங்களிந்தவுடலம்) ஆச ...பஞ்சபூதங்களின் சேர்கையது இந்த

தேகம்-அதெப்படியெனில்-வற்பென்றநிலமாகும் உரத்துத்தரிக்கின்றது பிருதிவி பூதமாகும் (நெகிழ்கின்றனீராம் குளிர்ந்த பதஞ்செய்கின்றது (அப்புபூதமாகும் அதிற்சுட்டநெருப்பாம்) எல்லாஞ்சுட்டொன்று விக்கின்றது தேயுபூதமாகும் (சலமானைவிலும்) சலித்துத் திரட்டிவிபபது வாயுபூதமாகும் எல்லாம் புகலாதியான் எல்லாப்பூதங்களும் தங்குமிடத்தில் தங்கியிருக்க இடங்கொடுக்கு முதன்மையாகிய ஆகாயபூதமாம்-எ-று.—எனதாடையென்றசெய்யுட்டொடங்கி நிலமாகும் வற்பென்றசெய்யுளீறாக எட்டுச்செய்யுளும் உடலை இழிவுகூறினீயன்றென்றுரைத்தது. ௨எ

அ-ரை. மேல்பஞ்சேந்திரியங்களும் நீயல்லவென்றருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. விழியைப் புமானெனிலி ரவியாதியாலே
விளக்கின்ற தல்லால் விளக்காமையாலே
ஒழியப்படுங் கன்ன முதனுன்கு முன்றன்
உருக்கண்ட கண்டன்னை யொப்பாக வுன்னே.

௬ து. பொறியைப் புமானெனிற்பொறிபலாமொன்றால்
அறிவிக்கவறிவதாலனறனைவயென்றது.

இ-ள். (விழியைப்புமானெனி லிரவியாதியாலே- விளங்கின்ற தல்லால் விளக்காமையாலே) நேத்திரத்தை ஆத்மாவென்று சொல்லலாமென்றால-இரவி சோமன்-அக்கினி இவைகளாற் பிரகாசிக்கின்றதல்லாற்றனக்கே ஸ்வயம் பிரகாசமின்மையால் ஆத்மாவன்று (ஒழியப்படுங்கன்ன முதனான்கு முன்றனுருக்கண்டகண்டன்னை யொப்பாவுனே) விழியைக மற்ற ஙேங்-செவி-நாசி நா-மெய்-யாகிய நான்கு முனிடத்திருந்த உருவத்தைக் காண்கிற

கண்களைப்போல் ஒவ்வொன் றறிவிக்க அறிகின்ற தல்லது தானே யறிந்துகொள்ள மாட்டாததென்று அறிவாய் -எ-று.—இரவியாதி யென்றமையால் சோமனக்கினியை வருவிக்கப்பட்டது. இச்செய்யுளால் இந்திரியமைந்தும் நீயன்றென் றுரைத்தது. ௩௨

அ-கை. மேல் ஆகாரத்தின பாகத்தை விரித்தருளிச்செய்கின்றார்.

அழலுண்பொருள்களி லுண்பவைமுற் கூறதின்முற்
கூறணியென்பு நடுக்கூறது மச்சைக் கிடமாகும்
எழில்கொண்டகடைக்கூறது வக்கா யெழுமனமே
இயனுன் மறையந்தங்க ளிசைக்கின்றதுதானே.

௧-து. அன்புறமூரலா லாகியவினிமையாம்
என்புகோறனை நீயன்றென் றுரைத்தது.

இ-ள். (அழலுண்பொருள் களிலுண்பவை முக்கூறு) அக்கினியிருப்ப பக்குவமாகின்ற அன்னமுதலிய பதார்த்தங்களை புசிக்க அதினசாரமூன்றுகூறாகும் (அதின்முற்கூறணியென்பு) அந்தமூன்றுகூறுகிய சாரத்தில் முதற்கூறு ஒழுங்குடைய என்புக்குரமாகும் (நடுக்கூறது மச்சைக்கிடமாய்) முன்சொல்லிய மூன்றுகூறுகிய சாரத்தில் நடுக்கூறு தசைக்குரமாகும் (எழில்கொண்டகடைக்கூறு துவக்காயெழுமனமே) முன்சொல்லிய மூன்றுகூறுகிய சாரத்தில் கடைக்கூறு அழகுபொருந்த சருமமாய் மேவிடுமென்று இயனுன்மறை யந்தங்களிசைக்கின்றது) இயல்பாய் நான்குவேதத்தின முடிவுகளுஞ் சொல்லுகின்றன -எ-று. ௩௩

அ-கை. மேல் பாணம்பண்ணுஞ் சலத்தைவிரித்தருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. உண்ணும்புனல் முக்கூறதின் முற்கூறுவர்நீராம்
உதிரம் நடுவிற்கூறு கடைக்கூறுபிராணன்
என்னும்மதி லிருகூறலை நீயாயிடினன்றோ
இறுகின்றபிராணன்னலை நீயாயினை குலையே.

க-து. அளிகொண்ணீர் கன்றலமூழ்ந்திக் கடிக்கும்
வளியு நீயன்றென மறுத்து முரைக்கது.

இ-ள். (உண்ணும்புனல் முக்கூறதின் முற்கூறுவர்நீராம்) தாகங்கொள்ளும் உதகம மூன்றுபங்காய்ப்பிரியும் அதில் முதலாவதாக கரிப்பினையுடைய சிறுநீராகும் (உதிரம்நடுவிற்கூறு) இரண்டாவதுடாகும் இரத்தமாகும் (கடைக்கூறுபிராணன்) மூன்றாவதாகும் பிராணவாயுவாகும் (என்னுமதில்) மூன்றுகூறுபெயலையில் (இருகூறலை நீயாயிடினன்றோ) சிறுநீர் இரத்தமாகிய இருகூறும் நீயாகுமையல் (இறுகின்றபிராணன்னலைநீயயினைகுலையே) அழுந்துகலையுடைய பிராணவாயுவும் நீயாகவுன்படலாமன்று.—எனபுதனைச தோலால் முடியவுடல நீயன்றென்றது. ௫௰

அதை பிராணவாயு நீயன்றென்பதை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

வேறு.

கவி. பிராணனுமன்று துஞ்சி னுணர்வின்மையா
லைந்துணரும் புலன்களொழிவால்
பிராணனென்னில மனனையொழியாது
சேனைநகர்சூழ் வலஞ்செய்பொழுதே.

க-து. ஆயுங்கருவியோ டறிவறுபிராண
வாயுநீயன்றென மாண வுரைத்தது.

இ-ள். (பிராணனென்னில்) பிராணவாயுதான் ஆத்மாவாமென்னில் துஞ்சிலுணர்வின்மையால்) சுழுத்தியி

ல் அறிவின்றிச்சடமாய்க்கிடப்பதனாலும் (உணரும்புல னொழிவால் (ஞானேந்திரியங்களைநீங்கியிருப்பதனா லும் (பிராணனுமன்று) பிராணவாயுவும் ஆத்மாவல்ல வாது (அங்கப்பிராணவாயுவு நனவாதிதுரியாந்தம் இய ங்குமானேனெனனில் சேனைசூழ் நகர் வலஞ் செய்பொ ழுது மன்னவெழியாது) அரசன்நகர் வலம் வருமபொ ழுது அவனை நீங்காபல்சேனைகள் சூழ்ந்து வருதல்போல கருவிகரணாதிகள் சூழ்ந்துநிற்கஜாக்ர ஸ்வப்நசுழுத் திகளில் ஆத்மாசஞ்சரிக்கிற காலத்தில் இந்த ஆத்மாவை அங்கவாயுவு நீங்காமல் துரியம்வரைக்கும்இருக்கும்-எ-று.

ஆனால் சுழுத்தியில் பிராணவாயு இயங்குதற்குக் காரணம் அருளிச்செய்கின்றார்.

௩௫. கரணமொடுங்கவாயுநிகழ்தலென்கொலெனனி
லுடல்காவலாகு மிலதேல்
மரணமடைந்ததென்று தமர்சுட்டிடார்முன்
வளைவாவின் ஞாளிகொளுமே.

௨௮ கருவிகளொடுங்கக் காலியங்க விடில்
எரியிடுவாரென் றியங்கிய தென்றது.

இ-ள். (கரணமொடுங்க வாயுநிகழ்வென்கொலெனனி ல்) கருவிகரணங்களெல்லாம் அடங்கிநிற்கப்பட்ட சுழு த்தியில் பிராணவாயுமாத்திரம் உசுவாஸ நிசுவாசமாய்ந டந்துகொண்டிருக்கின்றது என்னெனில் (உடல்காவலா கும்) சுழுத்தியில் தேகத்திற்குக்காவலாகவிருக்கும் (இ லதேல்) அப்படி உசுவாசநிசுவ சமாகக் காத்துக்கொள் ளாமல் நீங்கியிருக்குமானால் (மரணமடைந்ததென்று த மர்சுட்டிடாமுன்) இறந்துபோய்விட்டதென்று உரியசு ற்றத்தார் தகனம்பண்ணுவதற்குமுன்னமே (வளைவாவி

ன்ஞானிகொளும்மே) விளைந்த வாஸனையுடையனாய்கள் ஆ காரமாகக்கொள்ளுமென்று உடலைக்காத்திருக்கின்றது-எ-று. ருஉ

அ-கை. மேல்பிராணவாயு நீயன்றென் றுரைத்தரு ள அந்தக் கரணமோ நானென்ற மாணக்கனைநோக்கி அ ந்தக்கரணமும் நீயன்றென்றருளிச் செய்கிறார்.

கவி. இனமுறவென்ன வுள்ளகரணத்தி லொன்றி
றெனலாவி தென்னுதெனதால்
மனமுன மன்னமென்றவதனாலுமல்ல
மதியல்ல வந்தவகையே.

க-று. கனமிக்குமந்தக்கரணத்திலாகும
மனம்புத்தியனாறு நீயென் றறிவித்தது.

இ-ள். (மனம) மனமானது (இனமுறமென்னவுள்ள க ரணத்தி லொன்றிதெனலால்) தத்துவங்களுக்கினமாகிய உறவென்று சொல்லவிருக்கின்ற அந்தக்கரணத்தி லொ ன்றாகியது இந்த மனமென்பதனாலேயும் (இனதென்னு தெனலால்) இந்த தேகாதிப்ரவஞ்சத்தை என்னுதென் பதனாலேயும (முனமனமென்றவதனாலும்) முன்பேஅன் னத்தின் பாகமென்று சொன்னதினாலும் (அல்ல) நீயல் லஆகில் புத்திதானுனென்றுசொல்லுவாயானால் (மதியல ல வந்தவகையே அதுபோலவே புத்தியுநீயல்ல-எ-று.

கவி. இடரினபுளதா நிலையற்றறிவற்
றென்னுங்கரணங் களிலாயெவரும்
அடருப்பிறவிக் கடியென்றுவரு
மகங்காரமுநீயல வென்றறியேன்.

க-று. அகங்காரமுதான வறிவிலாத் துற்குண
அகங்காரமு நீயன்றென்றறைந்தது.

இ-ள். (அகங்காரமூரீயல) அகங்காரமூரீயன்று என்னதென்றால் இடரின்புளதாய் துன்பத்தையேயின்பமாகவுடையதாய் (நிலையற்று) நிலைபெற்ற குணமிலாததாய் (அறிவற்று) அறிவில்லததாய் (எண்ணுங்கரணங்களிலாய்) எண்ணப்பட்ட கரண நாலனுள் இதுவுமொன்றாகி (எவரும்) யாவரும் அ—றும்பிறவிக்கடியென்றுவருமென்றறியே) நெருங்கவந்து சனிக்குஞ்சனனத்திற்கு ஆகிநானென்றுவருகின்ற தென்றறிவாய்-எ-று. (௫௪)

கலி. ஐயப்படலேர் பொருணிச்சயமாய்
அறிய படல் யானெனதென்றும் தாம்
செய்யப்படல் செய்வது சிந்தனையாம்
சித்தமதுவன்றென நீதெளியே.

ச-று மித்தையை யானென தென்ற விகாரமாம்
சித்தமுமன்றெனத் தெளியவுரைக்கது.

இ-ள். (ஓர்பொருணிச்சயமாயறியப்படலைப்படல்) ஒருபதார்த்தத்தை மெய்யெனவறிதலும் அதில்சந்தேகப்படுதலும் (யானெனதென்று மதஞ்செய்யப்படல்) யானென்றும் என்னதென்றும் எவற்றிலுஞ் செருக்கையுண்டாக்குதலும் (செய்வது சிந்தனையாம்) இவைகளைச்செய்விக்குஞ் சிந்தனையாகிய சித்தம்மதுவன்றென நீதெளியே) சித்தமானது நீயல்லவென்று அறிவாய்-எ-று. (௫௫)

அ-கை. பஞ்சபூதவிகாரமாகிய தேகமுதல் சித்தபரியந்தமும் நீயல்லவென்றவர் நின்னதன்றென்பதையுமேலருளிச்செய்கின்றார்.

கலி. முன்னாகவுடம்பது சித்தமதேமுடிவாக
மொழிந்த பொருட்டிரடான்

நினைவறி வரியும் பொருளாய்
நிற்கின்ற தநுவல்ல நினைமலனே

க-ழு. தநுநாதி சகலமுமோர்ந்து
நினைவாலறிவது நினதலவென்றது.

இ-ள். (உடம்பது முன்னாக சித்தமே முடிவாக) உடலினைக் குறித்துச் சொன்னவனாதலால் பொன்னுடலென்ற செய்யுள் முதல சித்தத்தைக் குறித்து முடிவிலே சொன்னனுப்பபட்டவென்ற செய்யுளீறாகவுள்ளன செய்யுளினுமே (மொழிந்த பொருட்டிரடான) சொல்லியதான பெந்த அர்த்த சமூகங்களெல்லாம் (நீயறியும் பொருளாய் நிற்கின்றதனை) உனாலேயறியப்பட்ட பதார்த்தமாய் விளங்குகையினாலே (நின்னுயில் வெனிமலன்) அறிவுமயமாய் விளங்குகின்ற ஆத்மாவாகிய உன்னைதல்ல வென்றார் மலரகித ராமகநிபாயண முனிவர் - எ-று. ௫௧

அ-கை. கனுகாணாதிக ணீயுமன்று நின்னதுமன் றென்ற ஆசாரியரை நோக்கி மாணாக்கனாகிய விண்ணப்பஞ்செய்வதை மேலநுசரிக்கின்றார்.

பவி. உன்னாலறியப் படுமியாவையு முன்
னுயிரன் றெனவே யினிபொக்கு மெனச்
சொன்னாலறியா தொழியும் பொருளே
யானுருவெனதென வொன்றறுமே.

க-து. நீயறியும்பொரு ணீயலவென்றனை
நாயேனொத்தது நானென்றது.

இ-ள். (உன்னாலறியப்படும் யாவையும் முன்னுயிரன் றெனவே யினி) உன்னாலே பகுத்தறியப்பட்டவையாவும் உன்னுயிரல்லவென்று தேவரீர் திருவாய்மலர்ந்தருளினீர் (எனக்கொக்கும்) அவை அடியேனுக்குச் சமாதானமாக

யிருக்கின்றது ஆனால் எனனாலறிய தொழியும்பொருளோ யனுகுவதென்றானை எனனாலே யறிதற்கரிதாகியபொரு ளோ (நானு கின்றவிதக முனன் என்றதுமே) ; இப்படிசொ ல்லவேமாணாக்கனை நோக்கிமேலருளிச்செய்கின்றார்-எ-று

அ-கை. காரியகாரண மிதந்தன்மையுடைய தென்ப தை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. அரியாப்பொருள்காரணமாகைகுறித்
தரியும்பொருள் காரியமாமுலகில்
நெரியாற்றிகழ் நான்மறையுத்தமெலாம்
நீயன்றெனவோது நிரந்தரமே.

க-து. காரியமனறு நீ காரணமாமென
ஆரியனமகிழ்வோ டடிமைக்குரைத்து

இ-ள். (உலகிற்குறிதரியாப்பொருள் காரணமாகை) உலகத்தினிடத்திலே ஒரு சுட்டதலினால் அரிவதற்கு அரிதாகிய பொருளானது காரமணமாகுதல்-அவையெவை யெனில் மூலகாரணமானபிரமம் (உலகிற்குறித்தரியும் பொருள்காரியமாம) உலகத்தினிடத்திலே மதித்தறிகின்ற பொருளானது *காரியமாகுதல்அம்மெதவை யெனில் தே காதிப்ரவஞ்சம் ஆகையால்(நெரியாற்றிகழ் நான்மறையுத் தமெலாநிரந்தரநீயன்றெனவோது) நன்மார்க்கத்தாற் பிர காசம் பொருந்தியநான்குவேதத்தின முடிவுகளெல்லாம எப்பொழுதுந்தேகாதிபர வஞ்சமான காரியமாகுதலேநீய ன்றென்றுசொல்லுகின்றது எ-று—உலகுருரிந்த என் பதைஇரண்டிடத்துங்கூட்டுக. சஅ

அ-கை. பிரமசைதன்னியத்தைக் கட்புலனு லரிய த்தக்கதன்றென்று மேலருளிச் செய்கினறார்.

கஷ. அறியும்பொருளன் றறியாப்பொருளன்
றறிவாகிய நீயெனு மப்பொருடான்
பொறியின்வழிநின் றறியும்பொருளோ
போதக்கண்விழித் தறியும்பொருளே.

க-து. ஊனநோக்கத்தி லுணர்ந்தறியாப்பொருள்
ஞானநோக்கத்தி னாடுமென்றது.

இ-ள். (நீயென்றும் அறிவாகிய வப்பொருடான்) நீயென்றுசொல்லப்பட்ட அறிவாகிய அந்தப் பொருளானது— (பொறியின்வழி நின்றறியும் பொருளோ அறியும்பொருளன்று) சுரோத்ராதி ஞானப்பொறியின்வழியாக நின்றறிகின்றபொருளா-அறிகின்றபொருளல்ல (போதக்கண்விழித் தறியாப்பொருளை யறியும்பொருள்) ஞானக்கண்ணைவிழித் தறியாதபொருளல்ல அறிகின்றபொருள்-எ-று— இதற்குப்பிரமாணம்- திருமந்திரம்) முகத்திற்கண்கொண்டு பார்க்கின்றமூடர்காள்- அகத்திற்கண்கொண்டு பார்ப்பதே யானந்தம் மகட்குத்தாயார் மணாளனோ டாடிய சுகத்தைச் சொல்லென்றால் சொல்லுமாறெங்ஙனே என்பதனாற் காண்க. (ரு) சு

ஆ-கை. ஞானக்கண்ணாலறியும்பொருளா யாதென் றமாணாக்கனை வினவவாக்கியார்த்தத்தைக் குறிப்பா யருளிச் செய்கின்றார்.

கஎ. வேதப்பொருடா னிதுவேறுசொல்லுய
வினையாவையு மன்றொருவேறாமிலாய
போதப்பொருடத்தமறைக்கணியாம
புனிதப்பொருடத்வமசிப்பொருளே.

க-து. அத்வைதசாமவாரணமுடிவாந்
சுத்தநற்றத்வமசிப் பொருளென்றது

இ-ள். (வேதப்பொருடானிது) வேதத்திற்சொல்லப்பட்ட அர்த்தமெல்லாமிது (வேறுசொல்லும் வினையாவையுமன்று) இதையன்றி வேற்றுமையாகச் சொல்லப்பட்ட கருத்துகளொன்றுமன்று (ஒருவேறுபிலப்போதப்பொருடரு மறைக்கணியாம்) ஒருவேறுபோதமில்லாத அபேதஞானார்த்தத்தைத் தரப்பட்டசாமவேதத்திற்கு ஆபரணம்போல (புனிதப்பொருட்டுவமசிப்பொருளே) சுத்தார்த்தமான தத்வமசியெனுமகாவாக்கியார்த்தம்-எ-று. வேதப் பொருடந்தமறைக்காணியா மென்றமையால் சாமவேதமெனப் பொருட்படுத்தலாயிற்று. ௯௰

அ-கை. திரிபதார்த்தத்தையும் விசதமாக விரித்தருளிச்செய்கின்றார்.

௪வி. திமலாபரமதுவெனும்பொரு
ளீதெனும்பொருள் சிவமே
மலமான வினையிக்கு
பசுபாசப்பொருளாகவே.

ப-ரு. [illegible] நீயெனும்
இப்பரிவசிபதமேகமென்றுணர்த்தது.

இ-ள். (அதுவெனும்பொருணிமலமாயபரம்) [illegible] [illegible] பிரம [illegible] (நீயெனும் பொருள் சிவனே நீயெனும் [illegible]) சிவனிதுகாலம் [illegible] ஆசி [illegible] (அ [illegible] வினையிக்கு) அசிபதப்பொருள் ஆங்கார [illegible] பாசங்களாகிய சிம்வஸ்வரானிரணம் [illegible] கொண்டது இது அசிபதம் எ-று— அது நீயெனப் படுகுகாரணம் (ஒழிவிலொடுக்கம்) உணர்வுணர்த்தி பாச முதவியுடையோன்- றனையுணர்த்தில் நீயெ குலமாய் - கனலை விறகிடமாக்கானலது [illegible]

மெய்ம்மையை நோக்கி - அறியகிலாப்போலது நீயான ௬௧
னபதனுற்காணக

ஆனைக ஆசாரியனை மாணாக்கன் வணங்கிசிவனும்பி ரமமும்எப்படி அயிக்கியங் கூடுமென்று வினவுகின்றதைத் அருளிச்செய்கின்றார்

கவி அருமையாகிய பிரமமுன்னிலை
யாகுமாருயிர் பின்னிலை
இருமையாகு பிரணைடயிக்கிய
மெய்துமாறெவ னென்னலே.

க - து. பிரமமுன்னிடம பின்னிடமாருயிர்
இருபதமொன்று வகைப்படியெனறது

இ-ள். (அருமையாகிய பிரமமுன்னிலை யாகும்) பெருமையினையுள்ள பிரமமுதல் தன்மையானை இடமாயிருக்கின்றது (ஆருயிர்ப்பின்னிலை பாவிடக்கும் விகுதியா யிருக்கி [illegible] கடையகிய பின்னிடமா யிருக்கின்றது இருமையாகு பிரணைடயிக்கிய மெய்துமாறெவனென்னலே) ஆ [illegible] யிப்படியாய இரண்டிடத்துமிருக்கின்ற பெரு [illegible] எப்படியென [illegible] ஆசாரியனை [illegible] பாராயிருக்க [illegible]

[illegible]

கவி [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

து. [illegible] போலவே
[illegible]

இ-ள் (உபாதியால்நாதபேதமேயிவ்விபேதக்) ... வர் ஞானக்கு உபாதியிலேவரப்பட்டபேதமேயன்றி இவர்கள் பேதமன்று-அதெப்படியெனில் (ஞானமயிர்க்கு பயகமாதியா முடல்போல) ஞானதாரகத்தைப்பற்றிநிற்கு மாத்மாவுக்கும் பொருந்திய கமமாதியாகச் சொல்லப்பட்டவுடல்போல (இறைகளுக்கு காரணாதி காயங்கள்) ஈஸ்வரனுக்கும் உண்டு காரணமாகியவுடல எ-று. ஜீவனுக்கு உபாதியாகிய உடலெனை யெனில் தேகம்- இந்திரியம்-அந்தக்கரணம்-அகங்காரம்-சித்தம்-பிராணவாயு - ஆகியவற்றில் - பூதகமாவது ஞானேந்திரியமான ஸ்ரோத்ராதிரு இவைகளின் விஷயமான சப்தாதி-ரு- ஆகிய இவைபூதம்-க இந்திரியமாவது-கன்மேந்திரியமானவாக்காதி ரு-இவற்றின் விஷயமானவசனாதி-ரு-ஆகிய இவை பஞ்சேந்திரியம் அந்தக்கரணம்-ச-பிராணவாயு-க-ஆக-எ-ய ஜீவோபாதியென்னை மிக—கமம-பூதம்-வாசம · இந்தோக்தபூதமாகையால் உபாதியாமுடலென்றார்

அ-ஙக மேல்ஈஸ்வரோபாதியை அருளிச்செய்கின்றார்,

கலி ஈசன்முற்றுபாதியாம்வியாபி
எல்லைக்கு மேது வியாபுநா
காசகன் நிருபாதியாவனோ
காருணிகளாவதே

க-ஞ் ஆதிசகளிப்பாசவனமீறகா
லோகியபாஜனக்குபாதியேழனாத்தது,

இ-ள். (காரணாதிகளாவது ஈஸ்வரனுக்குரிய காரணபாதிகள் ஏழாவன - ஸர்வஞ்ஞத்வம் - ஸர்வகாரணத்வம ஸர்வாக்ஷியாபித்வம் - ஸர்வேஸ்வரத்வம் ஸர்வநிருக்ஷகத்வம்-ஸர்வஸ்திதித்வம் ஸர்வாந்தராத்மத்வம ஆ

கியபேதமிருக்கின்றவர்கள். அதாவது இந்திரியங்களெல்லாமறிக்கொண்டியாகப்பதியினுடைய சர்வத்துவமுதலியதாகிய சர்வஞ்ஞானமுடையான் சர்வகாரணன். அதாவது இந்திரியங்களெல்லாம் புதிதாய்க் காரியப்படுகையால் காரணனென்று (வியாபிசாக்ஷி) அதாவது இந்திரியங்களுக்கெல்லாம் உள்ளீடாயிருக்கையினால் சாக்ஷியாயென்றது (ஏகைக்குதேக) ஸர்வேஸ்வரன் அதாவது இந்திரியங்களுக்கெல்லாம் மேலாய்விளங்குகையினால் சர்வேஸ்வரனென்றது (சுயம்பிரகாசகன்) சர்வஞ்ஞம் அதாவது இந்திரியங்களெல்லாம் தன்னுக்குள்ளேதோன்றுகையினால் சர்வப்பிரத்தியக்ஷமென்றது (நிருபாதி) சர்வஸ்திதி அதாவது இந்திரியங்களையெல்லாந்தானே இரக்ஷிக்கையினாலே சர்வஸ்திதியென்றது (பாவனைசர்வஸம்ஹாரன்) அதாவது இந்திரியங்களெல்லாம் தனக்குள்ளே அடக்குகையினால் சர்வசம்ஹாரனென்றது என்றவாறு.

அன்னை மேல்வருஞ் சூத்திரங்களா லுரைக்கின்றோமென்பதை அருளிச்செய்கின்றார்,

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]

[illegible]

[illegible] ॥ ௨௪௮ ॥ [illegible] ॥ ௨௪௯ ॥ [illegible] ॥ ௨௫௦ ॥ [illegible] ॥ ௨௫௧ ॥ [illegible] ॥ ௨௫௨ ॥ [illegible]

இ-ள். (அகிலகாரணமேழுந் தானெனபதத் பதத்திலசுத்தமே எல்லாவுலகத்திற்குங் காரணமாகின்ற ஏழுபாதியையுந் தானுய்க்கொண்டிருக்க காலத்தப்பதப்பொருளாகின்ற ஈஸ்வரனுக்கு அசுத்தமாகின்றது சகல காரணகாரணனானென்னைத் தத்பதப்பொருள்சுத்தமே) ஏழுபாதியையுநீங்கி எல்லாக்காரணத்திற்குஞ் சாக்ஷிதானு யிருந்தகாலம் தத்பதப்பொருளானஈஸ்வரனுக்கு சுத்தமாகின்றது-எ-று. ௯௭

அ-கை மேல்அஸிபதார்த்தமிஃதென அருளிச்செய்கின்றார்.

கலி. செறிந்தகாரண காரியங்கள்
சிதைந்துமேலுறுசித்தமாய்
அறிந்தவாதனை தானுமற்றது
அசிபதப்பொருளாவதே

௧ து இதுவதுவுபாதியற்றேகமோனமெனும்
அதைமறந்ததுவே அஸிபதமென்றது

இ-ள், (செறிந்தகாரணகாரியங்கள்) சிதைந்துமேலுறுசித்தமாய்நெருங்கிய காரணஉபாதி காரியஉபாதிகள்கழிந்துமுடிவிற்பொருந்திய சித்தேகாமென்று (அறிந்தவாதனை தானுமற்றது அசிபதப்பொருளாவதே) அறிகின்றவ அறிவானதானுமில்லாமல் அதுவாகின்றதே அசிபதத்திற்கர்த்தமாகின்றது. ௯௮

அ-கை, மேல்முக்கிய லக்ஷியார்த்தங்களை அருளிச்செய்கின்றார்.

கலி, அசுத்தமாகிய திருபகத்தினு
முக்கியப் பொருளாவதே
விசுத்தமான இலக்கியப்பொரு
ளொன்றுசொல்லுவர்விமலரே,

௧ - து, சுத்தமற்றிருக்கின் முக்யமிரண்டினும்
சுத்தமுற்றிருப்ப இலக்கியமெனறது,

இ-ள். (அசுத்தமாகிய இருபதத்தினுமுக்கியப் பொருளாவதே) அசுத்தமாகின்றது தத்பதம்-த்வம்பதம் இவ்விரண்டிலுமிருக்கும்போது முக்கியப்பொருளென்றும்) விசுத்தமான இலக்கியப் பொருளென்று சொல்லுவர் (விமலமே) சுத்தமாகின்றது தத்பதம் த்வம்பதம் இவ்விரண்டிலுமிருக்கும்போது லக்ஷியப்பொருளென்று சொல்லுவார் மலமற்றவராகிய பெரியோர்கள்-எ-று.—இதன்றும் பரியம்-- ஸ்வஸ்வரூபம் உபாதியுடன் சம்பந்தித்து நின்றபோது முக்கியமென்றும் உபாதியைப் பிரிந்தபோது லக்ஷியமென்றும்- உபாதியை உடையதென்றபோது அசுத்தமென்றும் உபாதிகளை விட்டபோது சுத்தமென்றுஞ் சொல்லப்படும். ௬௫

இனி, மேல் முக்கிய லக்ஷியார்த்தங்களை அருளிச் செய்கின்றார்.

சரீ, முரண்டசீவ பரங்கடம்முடன்
முக்கியப் பொருளதே
இரண்டிலுமுறு சிற்சொரூப
லக்கியப் பொருளதே.

க-து, இரண்டுடலோடிருப்பது முக்கியம்
இரண்டுமற்ற இலக்கியமென்றது,

இ-ள், (முரண்டசீவ பரங்கடம்முடன் முக்கியப் பொருளாவதே) சீவபரங்கள் மாயைபாடாகின்ற காரியகாரண உடலில் சம்பந்தித்து நின்றபோது முக்கியப் பொருளெனவும் இரண்டிலுமேவுறு சிற்சொரூபமிலக்கியப் பொருளாவதே) இவ்விரண்டுபாதியையுநீக்கிசாக்ஷியாய் நின்றபோது லக்ஷியப்பொருளென்றுஞ் சொல்லப்படுகின்றதென்றவாறு,

எய

அ-கை- மேல் உபாதித்வய முந்நீக்கில் ஏகவஸ்துவாமென்பதை அருளிச்செய்கின்றார்

கலி- லக்ஷியப்பர சீவர்தங்க
ளுடம்பிரண்டி னிலக்கணு
வாக்கியப்படி நீக்கினலொரு
வஸ்துவே பரவஸ்துவே,

க-து இலக்கணத்தாலுடலிரண்டையு நீக்கிடின்
துலக்கமாம் வஸ்துசொரூபமொன்றென்றது

இ-ள் லக்ஷியப்பரசீவர்தங்களுடம் பிரண்டும் உயர்ச்சியையுடைய பரத்தினதுடலும் தாழ்வையுடைய சீவனதுடலும் ஆகிய விரண்டையும் (இலக்கணவாக்கியப்படி நீக்கினல்) வேதஞ்சொல்லிய இலக்கணக்கணவாக்கியப் பிரகாரம் விலக்கிப்பார்க்கின் (ஒருவஸ்துவே பரவஸ்துவே) இரண்டற்ற ஒருவஸ்து வாகியபிரமமாய்-எ-று — உயர்ச்சி யென்றமையால் தாழ்வு வருவிக்கப்பட்டது. ௭௧

அ-கை- முன்சொன்ன இலக்கண மிதுவேயென்பதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கலி- ஓரில்விட்டதும் விட்டிடாததும்
உபயமும்மென வுணர்வுளோர்
தெரிலக்கணை திரிவிதத்தில்
இசைப்பர்மற்றியாவுமாம்.

க-து- விட்டதும் விடாததுமின்றி முறைத்தமேல்
விட்டுவிடாததும் விளம்புவோமென்றது,

இ-ள்- (ஓரில்விட்டதும் விட்டிடாததும் உபயமும்மென) தம்மை ஆராய்ந்தறியுமிடத்து விட்டலக்கணை விடாதலக்கணை விட்டுவிடாதலக்கணை யென்றும் (உணர்வுளோர் தெரிலக்கணை திரிவிதத்திலிசைப்பர்) அறிவுடையோர்கள் வேதங்களை ஆராய்ந்து அறிவுள்ளலக்ஷணவா

க்கிய மூன்றுவிதமாகச் சொல்லுவார்கள் (மற்றதியம்புவாம் அதுகளைச் சொல்லுகின்றோம்-எ-று ௭௨

அ-கை முன்சொன்ன லக்ஷணைமூன்றினுள்விட்ட லக்ஷணையை அருளிச்செய்கின்றார்

கவி- மஞ்சகூப்பிடதென்றல்போலவும்
வடபகிரதி யுள்ளதே
விஞ்சகோஷமென்றல் போலவும்
விட்டலக்கணையாகுமே.

க து கங்கையுமஞ்சமுங் கற்றுமோவதுபோல்
அங்கமுணக்குவேறுமெனவுரைத்தது.

இ-ள்- (மஞ்சகூப்பிடதென்றல் போலவும்) கட்டிலானது கூப்பிட்டதென்றொருவன் சொல்லும் அர்த்தம்போலவும் (வடபகீரதியுள்ளதே விஞ்சகோஷமென்றல்போலவும) வடகங்கைக்கணுள்ளது இடைச்சேரியென்றொருவன் சொல்லும் அர்த்தம் போலவும் (விட்டலக்கணையாவதிது- எ-று — [இதன்றாற்பரியம்] கட்டில்கூப்பிட்டதென்றும்கங்கைக்கரையிடைச் சேரியுள்ளதென்றும் ஒருவன் சொல்லுமிடத்து - மஞ்சமானது மரம்மரமானது கூப்பிடுமோ - மஞ்சத்திலொருவனிருந்துகூப்பிட்டானென்று கொள்ளவேண்டிற்று - கங்கையானது - ஜலம் - ஜலத்திலேஇடைச்சேரிஇருக்கமாட்டாது கங்கைக்கரையிலே இடைச்சேரியிருக்கின்றதென்றுகொள்ளவேண்டிற்று - இப்படிப்போலவைத்த உபாதிக்குஞ்சீவன் சாக்ஷியாயிருக்கின்றானென்றுகண்டறிவதாம்இது சமசர்க்கவாக்கியமாகிய விட்டலக்ஷணையாம். ௭௩

அ-கை- மேல்விடாதலக்ஷணையைஅருளிச்செய்கின்றார்.

௧௪. செயலின்றது வெள்ளைபோயினை
யென்றுசெப்புதல்போலவே
கலையின்றி யிடாதலக்ஷணா
என்று நீகொள் கருத்திலே

௨ - ஆ றிறமொன்றைப்பற்றி நிற்கின்ற வாறெனப்
பரனுக்குரைத்தன் றுயிரெலவுரைத்தது.

இ-ள்-(செயலின்றது வெள்ளைபோயினை யென்றுசெப்புதல்போலவே ஒருசிவப்புக் குதிரையும் வெள்ளைப் பசுவையுங் கண்டபேயோவெனப்பார்க்கு சிவப்புநிற்கின்றது வெள்ளை போயினதென்று சொல்லுதல்போலவே) கலையின்றி யிடாதலக்ஷணா என்று நீகொள் கருத்திலே எனவிற்றன் பின்றி யிடாதலக்ஷணை காட்டுத்தென்றுநின் கருத்திற்கொள்ளுவாயாக-று—(ஆகனுற்பரியம்) சிவப்புக் குதிரையும் வெள்ளைப் பசுவும் கண்டபேயோவெனப்பார்க்குச் சிவப்பு நிற்கின்றது வெள்ளைபோயினதென்னுமிடத்து சிவப்பானவர்ணந் தனியே நில்லாது வெள்ளையானவர்ணந் தனியே போகாது சிவப்பையுடைய குதிரைநிற்கின்றதென்றும் வெள்ளையையுடைய பசுவும்போகின்றதென்றும் கொள்ளவேண்டும் - இப்படியாக சர்வயத்வாதியுடைய ரதிபுடையனை சமவதுகம் சாக்ஷியாயிருக்கின்றான் பரமேசுரனாகவுங் கொள்ளுதல் விசிஷ்டவாக்கியம் போலவஸ்திஷ்டிதமேவதயாவது என்னுமவிடாதலக்ஷணையாம்.

௨-௧௫- மேல்விட்டவிடாத லக்ஷணையைஅருளிச் செய்கின்றார்.

௧௫ மேவும்விட்டுவிடாதலக்ஷணை
யேபமையாதெனிலிக்கவத்

சேதைக்கனொறும பொருட்டுப
சிவந்தசெய்திந்நீரசேய

௧-து அவனையென்னையுமாக்காப்பிரிய
இவனையும்பெறாதயவாய்யாளாக்கத,

இ-ள்-(பிரவு நாட்டிடத்திலிருந்த [illegible] வைக்கவனை மெய்யன்பனாமெ ந
னிக்)சமயத்தாரவிட்டுப்பிரிவிடாத [illegible] யினையுமுடனாக
யாக்கினாள்(இந்தவத்தனொறு பொருட்டுப சிவந்தசெ
ய்திந்நீரசே)இந்த விடத்திற் [illegible] அப்படிவக்க
வொன்ற அர்த்தப்படி சிங்கிஷேல் சம்பிரதாயத்தில் [illegible]
றது எ-ற—(இதற்கு சரித்திரம்)முன்சொல்லிய [illegible]
க்கவாக்கியமாயிருக்கும் வாக்கியமும் சொல்லப்பட்ட
உபாதியிருந்து [illegible] மேலும் [illegible] லோகத்தோஷமா
கியதும் [illegible] திருவேலிக்கிழவன் [illegible]
ப்படிம - அகலைடயவாக்கியமானது - [illegible] பந்தவக்ஷர
என்றது ஒருதெகைக்கு [illegible] புருஷனுடன் [illegible] காலை
க்கு யிருந்தேசாடிஷ்து வாளுக்குப்பின்பிரிந்துபோயி
னன் அப்படிக்காளுக்குப் பிரபு மதுரையில் இராஜாவாக
க்கா [illegible] யப்பெண்புரிந்து போயிருந்தான் [illegible]
ன்புரிய [illegible] சந்நியாசியாயிருந்தவரை [illegible]
பொழுது இவள் அர் - தேவதக்கே று [illegible] ன்று [illegible] க்கை
யில் அவளுடைய [illegible] மருவனிட [illegible]
போது அடையாள [illegible] நகையாலே அவனை [illegible]
சொல்லப்பட்டது அப்போது அவன் [illegible]
ரனைகொலமும் விட்டனை [illegible]
ன்றவனை நேருக்கு [illegible] அவனை [illegible]
தமாகிய [illegible] த்தம [illegible]
[illegible] ருயவனை [illegible]
[illegible]

ஐயென்று ஏகமாகக்காண்பது விட்டுவிடாதலக்கணையா
மென்றதாம். எ௫

அ-கை- மேல்விட்டுவிடாதலக்கணையின்படி நீகொள்ளவேண்டியதென்பதை அருளிச்செய்கின்றார்

கவி· விட்டலககணைதனையும்விட்டு
விடாதலக்கணை தனையுநீ
விட்டுவிட்டுவிடாதலக்கணை
யால்விளக்கு விளங்குவே

க-து முன்னிலக்கணைமுழுதையுநீக்கி
பின்னொரு இலக்கணையருந்தமாகென்றது

இ-ள் (விட்டலக்கணைதனையும்விட்டு) கட்டில் கூப்பிடு மோதுகிறபொருவிடனிருந்து கூப்பிடுகின்றானென்றும்கங்கையிலிருக்குமாகங்கைக்கரையிலிருக்குமிடைச்சேரி சத்தமென்றறிவதுபோலும் ஏழுபாதிக்குஞ்சாக்ஷியாயிருந்தான்றேவனென்றறியச்செய்த (விட்டலக்கணையும்விட்டுவிடாதலக்கணையும்விட்டு) சிவப்புநிற்கின்றதுவெள்ளைபோகின்றதென்னில் சடமானகுதிரைநிறமாநிற்குமாகுதிரையுட் பசுவையும்பற்றிநிற்குமோவென்றறிவது போலும் ஏழுபாதிக்குஞ்சாக்ஷியாயிருந்தபரமென்றறிவித்தவிடாதலக்கணையும்விட்டுவிடாலக்கணையால்விளக்கவே விளங்குமனுக்கனேநீமுன் சொல்லியஇரண்டிலக்கணையின்பயனையும் விட்டுவிட்டுவிடாதலக்கணையினாலேபிரகாசமாகத்தெளிவாய்-எ-று—(இதன்றாற்பரியம்) தேவதத்தனானவன் இரண்டிடமும்இரண்டுகாலமும் நீக்கிப்பார்க்கில்ஒருதேவதத்தனேயனதுபோலகாரியஉபாதியையு

ங்காரணஉபாதியையும் நீக்கிப்பார்க்கிற்பரிபூரணமாய்வி ளங்குகின்றபரமேநீயென்றறிவித்ததாம் ௭௪

கவி- போதுமேவியதேயம்விட்டொரு
புருடனைக்கொளுமாறுபோல்
ஓதுமீருடல் களைவிட்டதன்
உண்மைகாண வுணர்ந்திடே.

க - து காலதேயம்விட்டவன்றனைக்காண்டல்போல்
தூலம்விட்டுண்மையைத்தெரிந்தறியென்றது

இ-ள், போதுமேவிய தேயம்விட்டொரு புருடனைக் கொளுமாறுபோல்) அந்தக்காலம்இந்தக்காலமென்று சொல்லுங்காலத்தையும்-அந்ததேசம்இந்ததேசமென்று சொல்லுந்தேசத்தையும் - நீக்கிவிட்டு ஒருதேவதத்தனெனி யபுருடனை அவன்தானிவனென்று அறிந்துகொள்ளுமவு கைபோல(ஓதுமீருடல்களைவிட்டதனுண்மை காணவு ணர்ந்திடே) முன்சொன்னகாரியகாரணஉடல் இரண்டை யுமசத்தென்று அறிந்துநீக்கி இரண்டிடத்துமிருந்ததொன் றதானென்று அதனுண்மையைக்கண்டறிந்துகொள்ளென

அ - கை- மேல் உபாதிகளை நீக்கி சாக்ஷியைக்கண் டுகொள்ளென்பதை அருளிச்செய்கின்றார்

கவி. பிரியாவுயிர் காரியமாமுடலும்
பிரமத்துறு காரணமாமுடலும்
சரியாகிய வாசனையுந்தவிரக்
காட்டிப்படிகண்டுகொள்கனுதவே

க - து நசனுமிருடலிரண்டையுநீக்கி
மசதுசாக்ஷியை யறிகவென்றது

இ-ள்(உயிர்பிரியக்காரியமாமுடலும்)சிவனைவிட்டுப் பிரியாதகாரிய வுபாதியென்னுந் தேகமும்(பிரமத் துறுகாரணமாமுடலும்) பிரமத்தைப் பொ

ருந்தியகாரணவுபாதியென்னுந் தேகமும் (காரியாகிய வாதனையுந் தவிரக்காட்டும்படி) சாட்சியாகிய வாசனை வுபாதியுமில்லாங்காண்பித்தபடியே (கண்டுகொள்கண்ணுறவே) அறிவினிடமாகப் பொருந்தக்கண்டுகொள்-எ-று

அ-கை. அந்தக்கரணங்க ளிருந்தாலும் நீங்கினாலும் சைதன்னியத்தை யறியக்கூடா தென்பதைமேலருளிச்செய்கின்றார்,

கலி. காரணத்திரளிற் பினுமப்பொருளைக்
காணக்கிடையாதவை மையறவே
மரணப்படினும் மதுகண்டுகொளும்
வழியில்லையெனும் படிநீமதியே.

க - து. காரணக்கணிற்பினுங் காண்பதரிதவை
மரணங்களாயினும் வழியில்லை யென்றது.

இ-ள், (காரணத்திரளிற்பினு மப்பொருளைக்காணக்கிடையாது) அந்தக்கரணக் கூட்டங்கள் சமது கெவுரவங்கெடாமனிற்கினும் அந்தப்பிரமத்தைக்காண பதரிது அவையைசயறவே மரணப்படினும மதுகண்டு கொளும் வழியில்லை) அவ்வந்தககரணங்கள் இறப்பினும் பிரமத்தைக்கண்டுகொள்வதற்கு மார்க்கமில்லை) எனும்படி நீமதியேயென்றபிரகாரத்தை யுணர்விவேகத்தினாலே அறிந்துகொள்வாய் எ-றவாறு —இதன்றாற் பரியம்) அந்தக்கரணமானது ஆதித்தன் சந்நிதியில் வைத்ததீபம் போல கெவுரவங்கெட்டிருக்கால் சைதன்னியத்தைப்பொருந்தலாமென்றது ஆதித்தனைப்போல அறிவுதீபம் போல அந்தக்கரணமெனவறிக. ௭௪

அ-கை, அஞ்ஞானசாதிரயத்தில் அந்தக்கரணாதிகள் வியாபிக்கின்றதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கஎ. எந்தக்கரணங் களுமேவலர்களு
இல்லாதனையாம் விஷயங்களோடே
அந்தக்கரணங்கள் பொருந்தல்களு
அவையமாய்தல் சுஷுப்தியவத்தையதே

க-ஆ. நனவுங்கனவு நாட்டியசுஷுப்தியும்
இனமிதுவென்ன விளக்கவுரைத்தது.

இ-ள். (எந்தக்கரணங்களுமேவலர்களு) எல்லாத்தத்துவங்களுந்தனது செய்கைகளைச் செலுத்துமிடஞ்சாக்கிரம் (இல்லாதனையாம் விஷயங்களோடே அந்தக்கரணங்கள் பொருந்தல்களு) சாக்கிரத்தில்நின்ற தத்துவங்களிலே வாதனைக்குரியவாக்காதிகளுடனே அந்தக்கரணம் பொருந்தியிருக்கின்றது ஸ்வப்னம் (அவையமாய்தல சுஷுப்தியவஸ்தையதே) ஸ்வப்னத்தில் நின்றதத்துவங்களு மிறந்திருக்கின்றதே சுஷுப்தியென்றவாறு.—(இதன்றாற்பரியம்) அவஸ்தாத்திரயத்திலுபயோக்குவராதாய் வியாபித்திருக்கும அறிவென்றதாம். ஆம்

ஆ-அக. நனவிற் சுஷுப்தியுண்மைதன்னியபிரகாசிக்குமென்பதை மேலருளிச்செய்கின்றார்

வேறு-கவி

வினையிற்பரத்தை யறிவுறுதற்கவலத்தபுலன் வினைமறியே-நனவிற்சுழுப்தி நிலையினடைபொருட்டிசுழுப்நலமாகவே,

க-ஆ சாக்கிரத்திலறிதுக்கம்வந்ததுமின்
நீக்கமில்லாப்பர நிலைவருமென்றது

இ-ள், (பரத்தையறிவுறுதற்கு வினையில்அலத்தபுலன்வினைமாறியே) பிரமத்தை அறிவுபொருந்துதற்கு எவ்விதமென்று நீக்கிலவத்தைகள்நிலகின்ற அறிவு அவ்வவத்தைகள் மயமாயிற்குமச்செயல்களிடைநன

விட்சுழுப்தி நிலைகளைப்பொருட்டிசமுநமையாகவே) ஜாக்கிரத்தில் சுஷுப்தியின்செய்கையுமாகில் அந்தபிரமமை சந்நிதியானென்மை பெறப்பிரகாசிக்கும்-எ-று. அ௯

அ-கை. சிவத்தன்மை இதுவென்றாட்ஈஸ்வரத்தன்மையிதுவென்று மேலருளிச்செய்கின்றார்

௬வி. துவிதக்கவத்தை களையறிவுற்ற வற்றாசிரி
கை சிவனே இவிதத்திலப்புருடனைவுற்றவைத் துரிய
நிலையிசனே,

௧-து. சிவஞானியைத் திருப்பிப்பிரம
பாலனை யறிந்துயிர்ப்பண்பென்றுரைக்கது

இ-ள். (துவிதக்கவத்தைகளை ரறிவுற்று இரண்டுவித அவத்தைகளைப்பொருந்தவுறிந்து) (அவற்றுரியநிலை) அவைகளுக்குரித்தாகிய நிலைகளைப்பெற்றிருந்த) அப்புருடனைசிவனே) அந்தப்புருஷனாகிய ஜீவன்றனே (இவிதத்தில்) இந்தவகையில கண்டகாட்சியைநீக்கி நனவுற்றவை துதுரியநிலையிசனே) நனவில்அந்ததுரியஅறிவு பொருந்துமாகில் நிலைபெற்றஈஸ்வரத்தன்மையாம்-எ-று. அஉ

அ-கை. மகாவாக்கியார்த்தத்தை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

௬௯ அகிலக்கரிப்பாரதுரியப் பொருட்டுரிய மது
வாகையிய புகலுற்றதத்வமஸிமெனுமுப்பதத்தின்
முடிபொருளாவதே

௧-து. முப்பதமுடிவினின் முதற்பொருளாமது
செப்பியகரியாந்தசகத்திற்கென்

இ-ள். (அகிலக்கரிஜகத்திற்குச் சாட்சியாகவிருக்கின்ற ... (...துரியப்பொருள்) அதிரகசியார்த்தமானசிவசாட்சியாகியசுட்டஸ்தனுய (துரியமதுவாகையிய ஏகமா

னபிரமமாகுகையே (புகலும்ற)வேதமுடிவாகிய மகாவாக்கியஞ்சொல்லுகின்ற தத்வமசியென்னும)தத்பதம்-த்வம்பதம் அசிபதம்என்னும்(மும்பதத்தின் முடிபொருளாவதே) மூன்றுபதத்தினுமுடிவினின்ற பதத்தினுலேகமாகியஅர்த்தம்-எ-று,—என்னவேசிவேஸ்வர வாச்சியநீங்கிகூடஸ்தபிரமமாகுமெலன்பார் முப்பதத்தின்முடிபொருளாவதென்றார்— (இதற்குகாரணம் சொரூபானந்தர் அன்னைப்பத்து) தத்பதந்தொம்பதந் தாமாய வப்பதம்-இப்பதமானவ ரன்னேயென்னும் இப்பதமாயவியல்பை யிதுவென்று செப்பமுடியுமோ வன்னேயென்னும்-என்பதனுற்காணக ௮௩

௮-கை. மேல்வேதாந்தஉபதேசஞ்செய்த ஆசாரியனாமாணுக்கன்வணங்கிவிண்ணப்பம்பண்ணிக்கொள்வதை அருளிச்செய்கின்றார்

கவி. விமலப்பொருட்சுருதிநெறியிற்பெறக்கருணை-
நிதிகூறவேஅமலப்பொருட்பொறுதலருமைத்தெ
னக்கமுறியடிவிழவே

௧-று. சுருதிநெறிபெறச் சொற்குருபதத்தினில்
அரியதென்றவனு மறைந்துதொழுதது

இ-ள் (விமலப்பொருள்) சுத்தார்த்தமாகிய பிரமத்தை சுருதிநெறியிற்பெற வேதஞ்சொல்லியமார்க்கப்படிபெற்றுக்கொள்ள(கருணைநிதிகூறவே கிருபாநிதியாகிய ஆசாரியர்அருளிச்செய்யவே (அமலப்பொருட்பெறுதல்) சுத்தார்த்தமானபிரமத்தை அடியேன்பெற்றுக் கொள்வது (அருமைத்தெனக்கமுறியடிவிழவே) அரியதன்மை யென்றுவிண்ணப்பஞ்செய்து ஆசாரியர் திருவடிகளிலே மாணுக்கன்விழுந்துசேவிக்க-எ-று ௮௪

அ-கை, சேவித்துநிற்கு மாணாக்கனுக்கு ஆசாரியர் உளங்களிகூர்ந்து பிரமோபதேசஞ்செய்யும் பொருட்டு பூர்ணாபிஷேகஞ்செய்ததை மேலருளிச் செய்கின்றார்,

கவி- தமரக்கலைக்களவுதெரிவற்ற தற்பொருளதனை யீகுவான்- அமரர்க்களப்பரியபதகற்புனற்கொடு செய்தபிஷேகமே

க-து. தற்பொருளருள்குரு சசிவர்ணனுக்கு
நற்பதப்புனலபிஷேகமுரைகின்றது.

இ-ள். தமரக்கலைக்களவு தெரிவங்கலைக்கப்பட்டகலைஞானங்களினலளவிட்டறிதற்கரிய (தற்பொருளதனையீகுவான்) அதுவென்னுமர்த்தமான வதனை அளிக்தருளுமபொருட்டு (அமரர்க்களப்பரியபதகற்புனற்கொடு)தேவர்களுக்கும் அளவிடற்கரியமகிமைதங்கிய பாதோதகத்தினலே செய்தஅபிஷேகமேசிஷனுக்கு அபிஷேகஞ்செய்தருளி-எ-று. அ௫

அ-கை. ஆசாரியர்தனது சேஷமளித்து மாணாக்கனுடற்பகைநீக்கியதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. பவளத்தில்லைத்தமுதினின் மிச்சிலிட்டினிய பரிவோடுமோதவளப்பொடிக்கவசமெனவிட்டுடற்பகைகடலைசாயவே

க-து. வெண்பொடியளித்தவன் வினைகணீங்கியபின்
உண்டதன்சேட முதவியதுரைத்தது.

இ-ள். (உடற்பகைகடலைசாய) உடற்பகைகளும் உயிர்ப்பகைகளும்உட்பகைகளும்நிலையெடாமல்நீங்கும்பொருட்டு (மாதவளப்பொடிக் கவசமெனவிட்டு) பெருமையுந்தூய்மையுமுள்ள விபூதியினலேகவசந்தரித்ததுபோலவுதல்முதம்நேகத்திற்றரித்து (பவளத்தில்லைத்தமுதினினிய) தமதுஅதரத்தில்லைத்த அமுதினு மினி

தாகிய(ரிச்சில்பரிவோடுமிட்டு) சமத்துபரிகலசேஷத்தை அன்புடனளித்தருளி-எ-று. உடற்பகைகளாவன-அனல் சிதர்ப்-அசனி புனல்-வாதம்-விஷம்-ஆயுதம்- மருந்து பசி தாகம்-பிணி மூனிவருணம், உயிர்ப்பகைகளாவன- காமம்குரோதம்-லோபம்-மோகம்-மதம்-மாச்சரியம் - பயம்-வெருளி-உவமை-நினைப்பு-மறப்பு-உட்பகைகளாவன- உறக்கம்-நோய்-மரணம்-இவைகளெனவறிக. உடற்பகைகளொன்றதனுல் உயிர்ப்பகை உட்பகைவருவிக்கப்பட்டது

அ-கை. மாணுக்கனுடல்பொருளாவி மூன்றையுமு ஙகையேற்று தீக்ஷைசெய்வதை மேலருளிச் செய்கின்றார்.

கவி உதகத்துடற்பொருளோ டுயிர்க்கைக்கொடுச்சி மிசையொருபோதோடே-பதகத்தலத்தைவிட விருகைத்தலத்தொடிருபதமேவவே.

க-௩. உடல்பொருளாவி யுதகமோடங்கயின்
திடபதந்தலையிற் கைதீக்கையெய்தென்றது

இ-ள்(உதகத்துடற் பொருளோடுயிர்க்கைக கொடுமாணுக்கனுகிய சசிவர்ணன் உதகசகிதமாயுடல் பொருளாவி மூன்றனையுந் தத்தஞ்செய்ய அதை ஆசாரியர்கைக்கொண்டு(உச்சிமிசையொரு போதொடேபதகைத்தலத்தை விட)உத்தமாங்கத்தின்மீது ஒருபுஷ்பசகிதமாய் அழகுடையமான தமதுகைத்தலத்தை வைத்து அந்ததீக்ஷை செய்ய(இருகைத்தலத்தோடிருபதமேவ) சிஷன் தனதிருகைகளினுலும் ஆசாரியர்இருதிருவடியையும் பொருந்தப்பிடித்துக்கொள்ளவே-எ-று.—உடல்பொருளாவி மூன்றனையுந்தத்தங்கொடுத்தலாவது-உடலைத்தன்னுடைதன்

தோன்றமொளித்தலின்றி யிருத்தல்-பொருள்களின்மேலபற்றுதலின்றி யிருத்தல்-ஆவி-சிவமன்றிவேறொன்றைச்சுட்டுதலின்றி யிருக்தலாம்—(அதற்குப் பிரமாணம்-பிரபஞ்சத்தை உயர்ந்தமெய்ஞ்ஞான சிட்டையாலனைத்தும் உணர்ந்த மேலோர்க்குளமகிழ· வியந்துடலாவி பொருளையுட்சமர்ப்பித்தினை யிலாப்பிரமலானந்தம் - தயங்கிறெருடலபி மானத்தைநீக்கித் தனைத்தின்மேல பற்றுதலின்றிச் - சுயப்பிரகாசச்சிவமலவென்றைச் சுட்டிடாரவர்பத்துதிப்பாம் - என்பதனுற்காண்க. அஎ

அ-கை- ஞானநேத்திரத்தையருளி பிரமானுபவமுறையென்றதை மேலருளிச்செய்கின்றார்.

கலி - ஒழியப்புலக்கணுபவிடகப்பொருட்டே
ரியவுளஞானமாம்- விழியைக்கொடுத்துமொ
ழியெனமுப்பதப் பொருளை வெளியாகவே

௧ - து. ஊனக்கண்ணென்றன் றுளக்கண்ணளித்தபின்
ஞானப்பொருளநுபவமுறையென்றது.

இ-ள். (புலக்கணொழியவுளஞானமாம் விழியைக்கொடுத்து) புலன்களிலொன்றாகிய விழியாற் பார்க்கின்றதையொழித்து உள்ளேபிரகாசித்தறியும் பேரறிவாகிய ஞானநேத்திரத்தைக் கொடுத்தருளி (உபநிடதப் பொருட்டெரிய முப்பதப்பொருளும் வெளியாகமொழியெனவே உபநிஷத்து அர்த்தந்தெரியும்படிக்கு திரிபதார்த்தமும் பிரகாசமாகச் சொல்லென்று கேட்கவே-எ-று— அங்ஙானமாசாரிய ருபதேசித்ததும், இங்ஙனமாணுக்க னேற்றுக்கொண்டதும், சம்பிரதாயமெனவறிக அஅ

அ-கை- மாணுக்கன் அகஸ்தாத்தரிசனஞ் செய்து அநுபவமுறைக்கின்றதை மேலருளிச்செய்கிறார்.

கவி-நனவைத்துலக்கிமுடி 'துரியத்தைமுற்ற
இறைநவில்நீதியே - மனவர்க்கமற்றவநு பவ
முற்றிசிற்கனவின் வழிபோதுவான்

௧ - து கண்டல்காணுதலை காணாமடங்கியே
கண்டவநுபவங் கழறுவனென்றது

இ-ள் (நனவைத்துலக்கித் துரியத்தைமுடிமுற்ற)சாக்கிராவஸ்தை முதலாகத்தொடங்கிதுரியமுடிவாக முழுதையும்(இறைநவில்நீதியே) ஆசாரியாநுக்கிரகஞ் செய்தருளிய ஞாயப்படிக்கே (மனவர்க்கமற்ற) மனம்புத்தி அகங்காரசித்தங்களும் தனதுசெய்கையற்ற (அநுபவ முற்றி) அநுபவமுதிர்ந்து (சிற்கனவின்வழிபோதுவான்) அறிவுசித்திரையிற் கண்டகாட்சிகளைச்சொல்லத் தொடங்கினான்-எ-று. அ௬

அ-கை- சாக்கிரதரிசனத்தை மேலுரைக்கின்றார்

கவி-புரணமாகியபுறம்புளபுலன்களுமந்தக்கரணம்
யாவையும் வழங்கிடாநனவெனக்கண்டேன்

௧-து புகலுமீரேழுமே போகம்பொருந்திடம்
சகமுகனவெனத் தானறிந்துரைத்தது

இ-ள். (புரணமாகியபுறம்புளபுலன்களும் நிறைவுகொண்டிராநின்ற புறக்கருவிகளாகிய சத்தாதியைந்தும் வசனாதியைந்தும் அந்தக்கரணம் யாவையும் வழங்கிட நனவெனக்கண்டேன்) மனதிகான்குங்கூடி உலாவுகின்றவிடத்தைச்சாக்கிரமென்றுகண்டறிந்தேன்-எ-று—யாவையுமென்றமையால் பிராணவாயுவையும் அபிமானியில்லனென்றுங்கூட்டிக்கொள்க(இதற்குதாரணம்)உற்றறிவெழுவுளவிருளகன்றதுபோல்- உதயம்வந்தெழுவுவொளியகன்றனவால்- தற்றுடனுயிர்ப்பொருளப்புடன்சேர்ந்து

நான்மலர்த்தாளினை நாயினேற்கருளிச் சற்றெனவிகல
சாக்கிரகரணங்கள் சதுர்த்தச செலவுகள் கலப்பறிப்
பொன்றிற்பெற்றுகரிகைமுகர் பதமெனவருளப் பரிபூர
ணனே பள்ளியெழுந்தருளாயே-என்பதனுற்காண்க ()

அ-கை. மேல் ஸ்வப்நதரிசனத்தையுரைக்கின்றார்.

கலி. பூரணமாகியபுறம்புன புலன்கெடவந்தக்
கரணம்யாவையுமடங்கிடல் கனவெனக்கண்டேன்

க-து, நாலுடனாறாகனவிலிருந்திடக்
காலுறகரணமார் கனவையுரைத்தது

இ-ள். (பூரணமாகியபுறம்புனபுலன்கெட நிறைதவுகொ
ணடிராகியுறை புறக்கருவிசப்தாதிமனுதிடத்துநீங்கவந்த
க்கரணம் யாவையும்மடங்கிட லகனவெனக்கண்டேன்)ம
னம்புத்தி அகங்காரம்சித்தமிந்நான்குமூலாவுகின்ற இட
த்தை ஸ்வப்நமென்று கண்டறிந்தேன்-எ-று— (உ.தார
ணம்ஆண்டருப்பரமெமவறிவகன்றதுபோல்- ஆதவனை
மூவுநீமதியகன்றனவால்- எனடிகைசதோறந்திரிந்தெனே
யறியாமே-எய்த்தெனையாண்டோதை சதமெனது மதிலேக
லைகொள்கலையில் கலைமென விருத்திக்- காமியதா
மதட்கரணங்களுடனே- பணகேகலந்தவர்பதமென வரு
ளப்பரிபூரணனே பள்ளியெழுந்தருளாயே. ௬௧

அ-கை. மேல்சுழுத்தி தரிசனத்தையுரைக்கின்றார்.

கலி. மரணமாகியநிலைசயித்து
வெளுப்பெடுமறுதி
கரணயாவையு மறிந்தன
சுழுத்தியுங்கண்டேன்.

க-து. மழுக்கலாய் மனதிமாய்த்துநிடக்கிடம்
சுழுத்தியாமதையுஞ்சுபாவமெனவுரைத்தது.

இ-ள். (ஞானமாகியநிசைவிது வெனும்படி) அனிக்கியமாகிய காலமிதுவென்று சொல்லும்படிக்கு மனாதீகாணர்யானையுமிசுத்தள சுழுத்தியுங்கண்டேன்) மனமாகியாகியகரணங்கள் யாவையுமடைப்பத்து ஆவின்லினைபோலுள்ள சுழுத்தியையுந்தரிசித்தேன்-எ-று— அப்பக்கர்மல பிராகிருதி விகாரமே கோடாகும் பிரேரவுங்கொண்டு வடிவிக்கானதாகிக சாதனைகளையும் பஞ்சவார்ணங்களையுந்தனதுக்குளடக்கித் தானதுப்போல விருக்கின்றதை அப்பக்கமெனக்காண்க (உதாரணம்பக்குடறைலயும்பலாசப்பற்றி நக்கிப் பொரிநீக்கிமன்னென்றருட்புரிய அக்கமதுசூலமகாவினைதன்னை அதுநிருகமூர்த்திபவ்வியச்சமமானை உக்கிமவுருக்கிர பதமூர்த்திரகிருதிடைதுடலமூதகம்பாழ் சகர்வசுஷனை பக்தியகநிபிராஞ்ஞனைவருளப்பரிபூரணனேபள்ளியெழுந்தருளாளே-என்பதனுற்காண்க. ௬௨

அ-கை மேல்துரியதரிசனத்தையுரைக்கின்றார்

௬௩. எஞ்சலின்றியெனக்கரணமு
மிறந்திருண்டிருந்த
தஞ்சலங்குணர்போதமாந்
துரியமுங்கண்டேன்.

க-து. குறியாம்மூன்றையுங் குறிக்கிறேந்திச்சம்
அறியாதறிவே துரியமதென்றது.

இ-ள். (எஞ்சலின்றியெக்கரணமும்) குறைவில்லாத எல்லாத்தத்துவமும் இறந்திருண்டிருந்த தஞ்சல் இடந்தாஇருண்மயமாகியநிலைபெற்றிருக்கையில் (அஞ்சுணர்போதமாந்துரியமுங்கண்டேன்) அவ்விடத்திலேதிகைற ஆய்வாகியதுரியமுந்தரிசித்தேன்-எ-று— கனவிலும் கனவிலுஞ்சுழுத்தியிலு நிருத்தியும் அறிவாகியகேட்சியதுரி

யாமென்பார் உணர்போதமாந் துரியமென்றார் (அதற்குதா ரணம் - தத்துவராயசுவாமிகள் பாம்பாட்டி மனமுதலானக ரணமெல்லாமாயவருள் செய்தாரானையானை-நனவிலுங் கனவிலுஞ்சுழுத்தியுலுந் நானேதானே னென்றாடாய் பாம்பே-என்பதனாற்காண்க. ௬௬

அ-கை- மேல்பரசாக்கிரதரிசனத்தை யுரைக்கின்றார்.

கவி. துரியமாகியபோதமோர்
துளக்கமற்றனைத்துங்
கரியதாயிருந்திடம்பர
னனவெனக்கண்டேன்

க-து. காட்சியாங்காரணகாரியமெனைக்கும்
சாட்சியைக்கிடம்பர சாக்கிரமென்றது

இ-ள். (துரியமாகியபோதம) காரியவுபாதியாகியதால ரூடகமகாரண மேகத்திரயமும நனவுகனவுசுழுப்தி அவஸ்தையாமும-விச்வ-தைசத-பிராஞ்ய- அபிமானி-தொயமும் ஆகிய இவையனைசம்சாரகலாகியத்தால்வேறுசெய்து மெல்சேடித்து நிறைவறிவு(ஓர்துளக்க மற்றனைத்தும) ஓரசைவுமினறிபூரணசொல்லியவனைத்திற்கும் (கரியதாயிருந்திடம்பர நனவெனக்கணடேன்) சாட்சியாயிருந்தஇடத்தைப்பரசாக்கிரமாக தரிசித்தேன் -எ-று. (உதாரணம்) விரிவுறுகாரிய வுபாதிகளெல்லாம- வேறுசெய்தறிவிராட்புருடனைவெனவும- கரியதுவாக நிறைன்வைவமுழுதும்-கழன்றனை சம்சாக்கவாக்கிய மதனால்-துரியமதனையறிதொமபதமகேசர்-சொல்லுமுற்பூரணசேத்யியெலன்னைப் பாரலைவிற் காமணியெனவருளப்- டரிபூரணானே பள்ளியெழுந்தருளாயே-என்பதனாற்காண்க.

அ-கை. மேல்பரஸ்வரூபத்தை யுரைக்கின்றார்.

கவி. புணர்ந்தவிச்சகத்தோர்ந்துணர்
போதமாந்தனையே
உணர்ந்தமற்றதுபரனை
யெனுமடி புணர்ந்தேனை

க-து. பரனவதனிற் பகுத்துணர்தனையும்
இரூபமவதுபர கனவென்றுரைத்தது

இ-ள், புணர்ந்தவிச்சகத்தோர்ந்து சூழ்ந்திரா நின்ற னவில்காட்சியை ஆராய்ந்து (உணர்போதமாந்தனையே) அறிகின்ற அறிவாகிய தன்னையே (உணர்ந்தமற்றதுபரகனை யெனும்படி புணர்ந்தேனை) அறிவுற்றிருந்ததைப் பரகனவாகத் தரிசித்தேன்-எ-று—(உதாரணம்) காலமுநா லு ருநானமுமேயாமும - கண்டனனெள்ளிலிராசதமாயை மேலொருகிழ்பக்கம் விரவியபின முன்விரிவுறு மனைவப லமாயினவெல்லாம் சாலவுமிரணிய கர்ப்பமுமிதுதான-சதாசிவாகாலபரன்கனவிதுவே- பானுயர் காரண வுபாதி யென்றருளிப்-பரிபூரணனே பள்ளியெழுந்தருளாயே.

அ-கை. மேல்பரசுழுத்தியையுரைக்கின்றார்.

கவி, சான்றசாக்கியமிறங்கிடந்
தானிருக்கையும
தோன்றிடாவிடாபரசுழுத்தி
யதனைத்துணிந்தேனை.

க-து. சாக்கிரமுதலாய்க்கண்ணுணர்வினையும்
நோக்கிடாத்தலம்பரசுழுத்தியாமென்றது

இ-ள், (சான்ற) யாவைக்குமேலாகச்செறிந்து நின்ற சாட்சியும் (சாக்கியம்) அஞ்ஞானங்களைக் கடந்து கின்றசாக்கியமும் (இறங்கிட) அந்தமிக்கு உபசாரமாகிய தானிருக்கையும் தானிருக்கின்றதையும

றிடாவிடம் பாசமுத்தியதெனத் துணிந்தேன்) அறி
யாத இடத்தைப் பாசமுத்தியாக தரிசித்தேன்-எ-று.
(இதன்பதசாரம்) தானேதானு யகண்டபரிபூரணமாய்
சமஸ்தமு முணர்வுற்று எவற்றிற்கும்பொதுவாகவிரு
ப்பதென்பார் சான்றென்றும் பூருவசஞ்சிதத்தோலைய
விஷயேந்திரிய ரூபமா யாகாமிய நீங்கினேமென்றவா
தனையான அஞ்ஞானமுங் கடந்த உணர்வென்பார் சா
க்கியமென்றும் சிதாபாசத்துவம் அத்தமித்து கூடஸ்த
சைதன்னியமும் பிரமசைதன்னியமும் ஏகமானதென்
பார் இறந்திடமென்றும் பெத்தத்திசையிற் சிற்றுண
ர்வு முத்தித்திசையில் பேறறிவுமாகியதென்பார் - தா
னிருந்தமையுந் தோன்றிடாவிடமென்றும் இரண்டாம்
பாழென்பார் - பாசமுத்தியென்றுங்கூறினர். (இதற்
குக்காரணம்) நோக்கிமுன்வினையற நுகர்வுறவினை
ய நோக்குமிந்தியங்களின் போக்கறுத்தகத்தே தாங்
கியவாதனை தன்னையுந்தவிர்த்துத்-தமத்தினைக் கடத்து
ணர் சாக்கியதாக்கி-சாக்கியசான்றுமத் தமித்து நின்
றொளிருந் தற்சுருபமுமுப சமித்தொளிலொன்றத்-தூங்
கினனே சுகரூபானந்தச் சுடரோ சுந்தரனேபள்ளியெழு
ந்தருளாயே - என்றும் இதமகமறவிரு வினவமென்ற
ருளி - எழில்பாசமுத்திகார ணேதியற்றதுவாம்-அதீத
மதித வஜஹர்லட்சணைபதத்தால் ஆசறுசொல்லுறு பா
ழிரண்டாம்பாற்-பொதுவதுபுகவதுபோக் கடமன்றிப்
போதமுமழுங்குமவ்வியாகிருதமிறுகல்-பதியுடல் சதா
சிவ பராசத்தியருளப் பரிபூரணனே பள்ளியெழுந்தரு

அ கை. மேல் பராதுரியத்தை உரைக்கின்றார்.

கலி. மரித்ததென்றுணர்ந்துரைத்ததும்
மரித்திடந்தனிலே
தெரித்தபோதமேயதுபரா
துரியமாய்த்தெளிந்தேன்.

க - து. ஊன்றிய நனவுடனுற்றது மூன்றும்
தோன்றிடாவிடம் பராதுரியமென்றுரைத்தது

இ-ள். "மரித்ததென்றுணர்ந்துரைத்ததும்,, இறந்ததென்றறிந்து வசனிக்கப்பட்டதும் "மரித்திடந்தனிலே,, இறந்தவிடமாகிய விடத்திலேயின்று "தெரிந்த போதமே,, அறிவித்த அறிவாகின்றதே "அதுபராதுரியமாய்த் தெளிந்தேன்,, தத்பதமாகிய துரியமென்றறிந்தேன்-எ-று. (இதன்தாத்பரியம்) தற்போத இழப்பிலே நின்றவுணர்வு மதன்வாசனையாகிய வாக்குமாயையுமிரண்டு மிறந்துளவிடமானாதாதீதமென்பார், மருத்ததென்றுணர்ந்துவாத்தது மரித்திடந்தனிலேயென்றும - அஃதின்னிலவசமுற்று அதுதானென்பது நானதுவென்பது மற்றது தானேதானுவதென்பார் தெரிந்தபோதமேயதுபராதுரியமென்றுங்கூறினார். ௭௫

அ கை. மேல்குருசாக்கிரத்தையுரைக்கின்றார்.

கலி. இறையென்னும்பொருட்டெரியவே
என்னையாண்டவனை
மறையினந்தகற்பதப்பொரு
ளனவெனமதித்தேன்.

க - து. மூப்பகமுடிவினில் மூலகாரணமதாம்,
நற்பொருளனவென நாடியுரைத்தது.

னையாண்டவனை அடியேனை, அடிமை கொண்டாண்ட
ருளும்பொருட்டு திருமேனிகொண்டெழுந்தருளுங்கு
ருநாத மறையினந்தாற்பதப் பொருளையென மதித்
தேன் வேதமுடிவாகிய தத்தத்பரார்த்தமே குருசாக்ஷி
ரமாக நிரசயித்தறிந்தேன்-எ-று. குருவே பிரமம்பிர
மமே குருவென்பார் இறைபெறும் பொருட்டிரியமே
யென்னையாண்டவனேயென்றார். ``தாரணம்,
அருவமுமுருவமுமாகியபொருளே அறிகவென்றருளி
ய வழித்தது வறிந்த-பொருளுணர்வதும் விசிட்ட
வாக்கியவதால்-பொருவில்சிற்சொலிதைதற்பதப்பொ
ருளதுவாம் இருநிலனெனமுதலருளியபரிசே-எழிவி
ருபூரணத் தியல்குருஞானவில்-பாமுரவென்தெழுபவம
றுத்தருளைப் பரிபூரணனே பள்ளியெழுந்தருளாயே எ
ன்பதனாற்காண்க. ௧௮

அ-கை. மேல்குருஸ்வபரத்தையுரைக்கின்றார்.

௧௯. பண்டைவிச்சுவவாதனைப்
பழுதுபோய்முழுதும்
கண்டகண்ணேதாயாய்வக்
கனவதுங்கண்டேன்.

௧-து. தமுயிர்யாவையுந் தாறைப்பிறைபரம்
பிரகாசக்குரு கனவெனாறுரைத்தது.

இ-ள். ``பண்டை,, பூருவந்தோற்றுகின்ற விச்சுவ
ம் உலகாதிகளினது ``வாதனை,, துன்பமாகின்ற பழு
துபோய் குற்றநீங்கி `முழுதும், அசேஷமும் கண்ட

யுந் தரிசித்தேன்-எ-று. காரணோபாதிகழன்று விளங்காநின்ற தத்ஸ்வரூபமே விஸ்வக்கிராசம் பண்ணியதென்பார் பண்டைவிச்சுவவாதனைப் பழுதுபோயென்றும் காரிய காரணவுபாதி அசேஷமும் அறிகின்ற அறிவு அடியிற் காட்சிபோலென்பார் - முழுதுங்கண்ட கண்ணதேயாயவக் கனவென்றுங்கூறினார் உதாரணம் மலமறுகுருபதகனவினின்மருவு மாசறுமாணவசார்ந்திகமதனால் உலகமோ டியிருந்தன்மாத்திரமா உணர்ந்ததுவே பிரசாபத்திய மென்றருளி - நிலவியபரமமதாயவைமுழுதும் நிகழ்ந்ததின்றெற்கென நெடியவர்முதலே பலவுலகுண்டது மிதுவெனவருளப்பரிபூரணனே பள்ளியெழுந்தருளாயே என்பதனாற் காண்க. ௬௮

அ கை. மேல்குருசுழுப்தியை உரைக்கின்றார்.

கலி. காட்சியாவையுங்கண்ணதா
வக்கணுங்கரைந்து
மாட்சியாகியவகோசர
முறக்கமாய்மதித்தேன்,

க - து. கட்டமிலாதறி மண்ணினொன்றும்
சுட்டிலாவதுவே சுழுப்தியென்றுரைத்தது.

இ-ள். கண்ணதா பார்வைக்குறியதாச காட்சி யாவையும் கண்டறிகின்றனாகிய அசேஷமும் அக்கணுங் கரைந்து அந்தப்பாரவையுங் கரைவுற்று மாட்சியாகியவகோசரம் மனவாக்குகளாலறியவொண்ணாதபெருமையை உறக்கமாய்மதித்தேன் ஆதியந்தசூனியமாக தரிசித்தேன்-எ-று. தேவதத்தனைநோக்கி அவனையி

காட்சியாவையுங்கண்ணாதாவென்றும் உபாதிகளை நீங்கி ஒருவனை நோக்கவென்பார் அக்கணுக்காணாதென்றும் ஆதியந்தசூனியமா யளவிடப்படாததாய் ஞானாநந்தபூரணமென்பார் மாட்சியாகிய அகோசர முறந்தமாய் மதித்தேனென்றுங்கூறினார். இதற்குதாரணம் புள்ளியெழுச்சி சீரணிஜகதஜகாலட்சணைபதமுப மொ கழுமுதண்டதோர் செருக்கறமிசைமேவ லர்குருசமூபதியிலிருந்துபசாரதம் இருபதப்பொருளுமொன்றாக்கி நின்றொளிர் ஒருகடலுயிர்மொண்பரமுழுதும் முனை றமுப்பாழுனையுந்திடமதுவாய் பரியமைகைமைவுநற் பிருதிவியென்றருளப் பரிபூரணனை பள்ளியெழுந்தருளாமே என்பதனுறகாண்க ஜகதஜகாலட்சணையென பது விட்டுவிடாதலட்சணை இம்மைக முன்னுவதுபாமொழ னவறிக. ர

அதை. மேல்குருவுரியத்தையுரைக்கின்றார்.

கவி. அருந்தவாமறைக்கந்தமா
மகோசரந்தனில்
இருந்தவாறறிவித்தவா
றெங்ஙனமிசைக்கேகன்.

க - து. சுருதிமுடியுறை சுவாநுபவமாம
குருவருள்கோசரங் கூட்டியதுரைத்தது.

இ-ள். "அருந்தவ,, அரியதவமயமாகிய குருமூர்த்தியே 'மறைக்கந்தமா மகோசரந்தனில், வேதத்தினந்தமா யறியவொண்ணாத விவரந்தனில் நீயிருந்தவாறு, தேவரீரிருக்கின்ற வியல்பினை அறிவித்தவாறெங்ஙன மிசைக்கேகன் அடியேனுக்கு தெரியச்செய்

[illegible]

அனைத்துமாயனைத்து மிலதாயிருக்கின்றதனைத்தன் னிடத்துத் தானாயிருந்துவிளக்கி அரிய தவப்பயனாற் பெறும்பேறே தாமாய் நிறைந்ததென்பார், அருந்த வாவென்றும் சுருதிமுடிவுமறிதற்கரிய முப்பாழுங்க டந்த ஞானமயமென்பார் மறைக்கந்தமா மகோசாந்தி லென்றும் - துரியசம்பூரணமௌனானந்த ஸ்வாநுபூதி யை விழியாலறிவித்ததென்பார் நீயிருந்தவா றறிவித் தவா றெங்ஙனமிசைக்கே னென்றுங்கூறினார். இவை யனைத்துஞ் சற்குருவருளாலுணர்க. ௱௧

கலி. எமபிரானிடந்தொறு
மிடந்தொறுமதுவதுவாய்
தம்பிரானடஞ்செயுமவகை
சாற்றுமாறறியேன்.

௧ - து. எவ்விடம்பார்க்கினு மவ்விடமதுவாய்ச்
செவ்வியோனின்றது செப்பரிதென்றது.

இ-ள். 'தம்பிரான், எப்பொருட்குமேலாகிய கடவுளே 'எம்பிரான், எமதிறைவனே 'இடந்தொறுமிடந்தோறும, எவ்வெவ்விடங்களை நோக்கினும் 'அதுவதுவாய், அவ்வவ்விடங்களுக்குத்தகுந்த அருவதுவாய் 'நடஞ்செயும்வகை, தேவரீர்நடக்கின்ற கூறுபாட்டினை சாற்றுமாறறியேன் உரைப்பதற்கு வகையறிகின்றிலேன் எ-று தனதுடல் பொருளாவி மூன்றையுங் கையேற்றடிமைகொண் டிரட்சிக்குந்தேசிகோத்தமனே யென்பார், எம்பிரானென்றும் - ஜீவசாக்ஷி குருதுரியாந்தமென்பார், இடந்தொறு மிடந்தொறுமென்றும், நனவாதி துரியாந்தங்களில் [illegible] [illegible]ங்கிய வியல்பாய் நின்றவென்பார் அதுவ[illegible]

யென்றும் பிரமாதிஸ்தம்பாந்தந் தானாய் விளங்குவதை யுரைப்பது வாங்மான சங்கோசமென்பார் நடஞ்செயும் வகைசாற்று மாற்றியேனென்றும் கூறினார்

அதை, மேல்சீடனது விண்ணப்பம் அருளிச்செய்கின்றார்.

கவி. ஆவியேயடியேன்செய்கை
மாறுளவெனினும்
பாவியேனதுதானுமுன்
னுடையதாம்பண்டே.

க - து. அடிமை கைமாறினுக் காவியே பாடெல்லாம்
உடையநீயெனக் கொன்றுண்டோ வென்றது

இ - ள். ஆவியே உயிருக்குயிராய் நின்ற ஐயனே அடியேன் செய்கை மாறுள வெனினும் அடிமை செய்யவேண்டிய கைமாறுண்டாயிருக்கின்ற தென்றாலும் பாவியேன் வேறாகப் பாவிக்கின்றிலேன் அது நானுமுன்னுடைய தாம்பண்டே யான்பாவிக்கின்ற அப்பொருள்களும் முன்பே அத்தேவரீருக்குரிய பொருளாம்-எ று. சாரம்-ஆசாரியர்பிறவாநெறியை அநுக்கிரகஞ்செய்ததற்குசீஷன்குருதக்ஷிணைசெய்வதியல்பென்றார்அடியேன்செய்கைமாறுளவெனினுமென்றும் உடல்பொருளாவிமூன்றும்அடிமைகொண்டவன்றேகைக்கொண்டபின்பு தனக்கோர்சுதந்தரமின்றென்பார்பாவியேனதுதானு முன்னுடைய தாம்பண்டேயென்று கூறினார். ௫௧

கவி. ஆவல்செய்தனதாக்கை
யுள்ளளவுநின்னடியார்க்
கேவல்செய்யவேதயன்றி
மற்றொன்றுமாறறியேன்.

க - து. நின்னடியார்க் கேவல் நேசிப்ப தல்லது
மன்னுகைமாறுவே றிலையென் றுரைத்தது.

இ - ள். (எனதாக்கை யுள்ளவு நின்னடியார்க் கேவல்செய்து அடியேனது தேகமுள்ளளவுந்தேவரீர்திருவடியடியாரிடத்திலன்புதாங்கி (ஏவல்செய்லதேயன்றிமற்றொன்றுமாறறியேன் பணிவிடை செய்கின்ற தேயல்லது வேறொன்றுங்கைமாறுசெய்ய அறியேன்எ-று இதற்குதாரணம் சூதகீதை)பரம்பொருடானுந் தேசிகர்தமக்குப்பணிசெய்வோர்பணிசெய்யும்யோகி அரன் றிருமால் மற்றுளதெய்வந்தனினும் அதிகமாந் தெய்வமிங்கென்றால் தெரிந்தவன்மகிமை செப்பொணாதவன் றாட்பணிசெய்வோர்பதங்களென்சிரகத்தில்திருந்தவைத்துவப்பேனையலாருதெய்வமுண்டெனச்சிந்தனை செய்யேன் என்பதனாற்காண்க. ௱௪

கவி. இறவிலெப்பதமும்பெற
வேண்டிலேனென்றும்
பிறவிவேண்டுவனின்றிருப்
பணிசெயப்பெறினே.

க - து. எற்பவமாறினேற் குற்பமுறுமெனின்
நிற்பணியெப்பவுநேடுவனென்றது.

இ - ள். (பிறவி சநநத்தையும் (இறவி லெப்பதமும் பெறவேண்டிலேன்) லயமில்லாத எத்தன்மைப் பட்டபதத்தையும் பெற்றுக் கொள்ள விச்சித்து வேண்டுகின்றிலேன் (பிறவி பெறின்) அதவாசநநம் வருமாகில் (என்றுநின்றிருப்பணிசெய்துகொண்டிருக்கத்தக்கதாக்வேண்டுவன்-எ-று. பிறவியென்றதைஇரண்டிடத்துங்கூட்டுக, ௱௫

அ - கை, மேல்யாணுக்கன் ஆராமையை அருளி
செய்கின்றார்

கவி. என்றுபலகால்விழுமெழுந்தொரு
மழும்புரிவதென்னையினியான்
றின்றுபலவாகவுரைசெய்யுமவ
னன்பினோடுநெஞ்சருகியே.

௫ - து. அன்பினாலுருகுமெய்யானந்தமேலிடத்
துன்பிலிமத்தர்போற் றொழுதனனென்றது

இ - ள். (அவனன்பினொடுநெஞ்சுருகி) அந்தச்ச
சிவர்ணன் அன்பினோடும் அனலைக்கண்டநவநீதம்போ
லமனதிளகி(பலகால்விழுமெழுந்தொழும்) அனேகந்தி
ரமாகவணங்கிவிழுவான எழுந்துநிற்பான் திரும்பவும்
வந்தனஞ்செய்வான் (யானினிப்புரிவதென்னை யென்ற
ழும்) அடியேனினிச்செய்யத்தக்கவையென்னை யிருக்கி
ன்றதென்று கண்ணீரோடுமேபடி அழுதுபுலம்புவான்
நின்றுபலவாகவுரைசெய்யும் அஞ்சலி அத்தனைகநின்று
கொண்டு அநேகவிதமாகத் தோத்திரஞ் செய்வான்
எ - று. ௱௬

அ - கை. மேல் குருகடாக்ஷவல்லபம் புகழ்ந்த
ருளிச் செய்கின்றார்.

கவி. எட்டிலறிவின்றியிறைதன்னிலறி
வின்றியிவ்வுடம்பினுடனே
விட்டிலுறைவானையினியீடுபெற
மென்பதுவிலம்புகிலனே.

௧ - து. பிறவாநெறிபெருமைசெய்திடன்
இறவாப்பெருமையையியர்பொருளதென்றது

இ - ள். (எட்டிலறிவின்றி) சாஸ்திரவாசனையு மற்று
(இறைதன்னிலறிவின்றி) ஈஸ்வரவாசனையுமற்று (இவ்

வுடம்பினுடனே) இந்தப்பஞ்சபூதகாரியமாகியதேகத்
தோடுதானே [வீட்டினுறைவான்றனை நிரதிசயானந்த
மோக்ஷவீட்டில் இரண்டறக்கலந்திருக்குஞ் சசிவர்ண
னை (இனிவீடுபெறுமென்பது) தேகாந்தத்தில்மோக்ஷ
த்தைப்பெறுவா னென்பதை(விளம்புகிலன்) அளவுபடு
த்திச்சொல்லமாட்டேன்-எ-று. ௱எ

அ-கை, சசிவர்ணன் பிதுர்க்களடைந்த நற்கதி
யைக் கூறுகின்றது,

கலி. வஞ்சவலியானரகின்வாழ்பிதிர்கள்
பாழ்படுவதாகவருளின்
விஞ்சைவலியாலடையவேறினர்
சுராதிபர்கண்மேலுலகமே.

க-து, நரகம்விட்டிவன் முன்னோர்நரகவாழ்வுற்றன
பிரமஞானத்திற்பெருமையாலென்றது.

இ-ள். (வஞ்சவலியா னரகின்வாழ் பிதிர்கள்) கொடுமையினது வலிமையினால் நரகத்தில்வீழ்ந்து கிடந்தவிவன்குலத்துப் பிதிர்களனைவரும் (அருளின் விஞ்சைவலியால பாழ்படுவதாக) அருள்விளங்கிய பரஞானத்தினது வலிமையினால் நரகம் பாழடைவதாகும்படி (அடையவேறினர்) சுராதிபர்கள்மேலுலகமே) எல்லவரும்நரகக்கரையிலேறி தேவர்கட்குரிய சுவர்க்கலோகத்திருந்துவாழ்கின்றனர் எ-று. ௱அ

அ-கை மேல் சசிவர்ணன் பெருமையை அருளிச்செய்கின்றார்.

கலி தேவருமனித்தருமிவன்றெழில்வியந்
துரைசெயத்தகுவதோ
மூவரும்விளம்பமுடியாதிவன்

க - து. பொருந்திவன்குரு பணிபுகழ்ந்து தேவர்கண ரர்திருத்துமூர்களுநரைசெயவரிதென்றது.

இ - ள். (இவன்றொழிலில் வியந்து மூவரும் விளம்ப முடியாது) சசிவர்ணன் குருபணிவிடைத் தொழிலின தருமையை அதிசயித்து மும்மூர்த்திகளாலுஞ் சொல் லமுடியாது தேவருமனிதருமுரைசெயத் தருவதோ தேவர்களாலுமனிதர்களாலும்வியந்து சொல்லமுடியு மா இவனதேவல் செயுமந்துறுவரோ சசிவர்ணனுக்கு ரு பணிவிடை தாங்கள் செய்வதற்குஎனக்குமுந்தவென க்குமுந்தவென்று வந்துபொருந்துவார்கள் எ - று. ௭௯

அதுகை, மேல் ஞானவானது பெருமையை அருளிச்செய்கின்றார்,

கவி. ஞானியைநான்சுரனெனறொழிக
ஞாலமுபகாரதனருளால்
மேனியதுகொண்டுதேனநல்கவரு
மென்றறையும்வேதமுடிவே.

க - து. நான்சுரன்ஞானிரென்பதுநன்றல
பிரமமேஞானியம் பேதமென்றெனபது.

இ - ள். (ஞானியைநான் சுரனெனறொழிக) பரஞானிகளை மனிதனென்றுந்தேவனென்றுஞ்சொல்லுகின் ற சொற்களைநீக்குக - அஃதேதெனனில்ஞாலமுபகாரதன ருளால் உலகங்கடைத்தேறும்பொருட்டு (பரமே தமது காருண்யத்தினாலே) மேனியதுகொண்டேதேனநல்கவரு மென்று (மானிடவுருவமாகத் திருமேனிகொண்டு தம் மைக்கெடுத்தருளவருமென்று வேதமுடிவறையும்வே தாந்தங்களெல்லாமவசனிக்கும் எ - று. (இதற்குதார

ணம்-(சூதகதை)களவினிற்ககாணுங்காட்சிபோற்சகத்தைக் காணுமெய்ஞானிகடம்மைமனுடரோ வன்றித்தேவனென்றெண்ணுமனநினைவிருத்தியைமாற்றிஇனையனபரம சிவனுருக்கொண்டிவ் வுலகுயவெழுந் தருளினனென்-றனையவை நினைப் பொருத்தமல்லோ ராடியைநோக்குமந்தகரேஎன்றும்(பாடுதுறை)முகுந்தனுநாலுமுகத்தேட-மூலமொருகுருமூர்த்தியாகிப்புகுந்தடியார்தொழவிற்றிருக்கும் பூங்கோயிலாக நான்பெற்றிலேலனே என்பதனாற்காண்க. ௱௰

சிவஞானபோதம்.

முற்றிற்று.